

D 2384 E – 1,50€ – SJEČANJ-VEJJAČA/JANUAR-FEBRUAR 2015 – BR./NR. 1-2 (351)

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

*Papa Franjo dolazi u pohod
Bosni i Hercegovini*

*Hrvatsko slavlje
u Heidenheimu i Aalenu*

Naslovnica:
Detalji s proslave 45. obljetnice
Hrvatske katoličke misije (zajednica)
Aalen-Heidenheim;
snimio: A. Polegubić

ŽIVA ZAJEDNICA lebendige Gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden
in Deutschland
www.zivazajednica.de
60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824
E-Mail:
zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
Pfr. Ivica Komadina

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
Pfr. Ivica Komadina, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, Kristina Kovačević,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout &
Bildbearbeitung:
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:
DENONA d.o.o., Zagreb

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-
Bankverbindung:
VDD/Kroatenseelsorge in Deutschland
IBAN:
DE03 7509 0300 0006 4989 73
SWIFT-BIC: GENODEF1M05

Zadnja stranica:
Program II. nacionalnog susreta
hrvatskih katoličkih obitelji
19. travnja 2015. u Rijeci na Trsatu

AKTUALNO

ZAGREB

Čestitka predsjednika HBK novoizabranoj predsjednici R. Hrvatske

Vaša nastojanja oko općega dobra pojedinca i skupina vjernici će sa svojim pastirima pratiti i podupirati svojim molitvama.

Mons. Želimir
Puljić
predsjednik
Hrvatske
biskupske
konferencije,
zadarski
nadbiskup

Kolinda
Grabar-Kitarović,
novoizabrana
predsjednica
Republike
Hrvatske

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je čestitku novoizabranoj predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar-Kitarović sljedećeg sadržaja:

„Poštovana novoizabrana predsjednice Republike Hrvatske, u ime Hrvatske biskupske konferencije i vjernika Katoličke Crkve u našoj domovini čestitam Vam na izboru za predsjednicu Republike Hrvatske.

Služba predsjednice Republike Hrvatske, na koju ste izabrani voljom većine hrvatskih građana, uključuje iznimnu čast i veliku odgovornost. Birači su Vam iskazali povjerenje da ste postali prvom predsjednicom Lijepe Naše koju nam je darovao višnji Bog. To je osobita čast koju su Vam iskazali građani naše Domovine kao i svi koji žive i rade izvan njezinih granica, diljem svijeta. No, biti predsjednicom Republike Hrvatske velika je i odgovornost. Naša se zemlja, naime, nalazi pred brojnim izazovima koji traže hrabro vodstvo i mudre i razborite odluke na dobro i boljitak svih njezinih stanovnika.

Vi ćete ovih dana primiti brojne čestitke, želje i prijedloge. Budući da ste javno očitovali da Vam vjera puno znači u životu, te da ste ponosni na svoje roditelje, rodbinu i kraj u kojem ste nikli, kao i na hrvatsku kulturu kojoj pripadate, usudujem se poželjeti Vam ono što je mladi kralj Salomon tražio u susretu s Gospodinom. On je, naime, na upit što želi odgovorio: „Podaj svome sluzi pronicavo srce da može suditi tvom narodu i razlikovati dobro od zla“ (1 Kr 3, 9). Pisac knjige Kraljeva veli kako se Bogu svidjelo što je Salomon tražio pa mu je rekao da će mu dati „srce mudro i razumno kakvo nije imao nitko prije njega“, te ako bude „išao stopama Gospodnjim, umnožit će njegove dane“ (isto 3, 13-14).

U svom obraćanju nakon objave rezultata izrazili ste nakanu i želju raditi na promicanju sloge i zajedništva u zemlji i inozemstvu, kao i širenju ozračja nade, optimizma, uzajamnog povjerenja i solidarnosti među ljudima. Vi ćete kao predsjednica imati velike mogućnosti, sukladno svojim ovlastima, davati doprinos i poticaje u osnaživanju općega dobra i promicanju temeljnih vrijednosti na kojima počiva svako zdravo i napredno društvo kao što su poštivanje dostojanstva svake ljudske osobe, od rođenja do naravne smrti, promicanje i zaštita braka i obitelji. Neka Vam Gospodin kao i Salomonu udijeli „mudro i pronicavo srce“ u ostvarivanju stvaralaštva, solidarnosti i subsidiarnosti u svim segmentima društva.

Vaša nastojanja oko općega dobra pojedinca i skupina vjernici će sa svojim pastirima pratiti i podupirati svojim molitvama. Neka Vas u svim državičkim poslovima na dobro svih hrvatskih ljudi prati zagovor sv. Josipa, zaštitnika Hrvatske, blaženoga Alojzija Stepinca i svih hrvatskih svetaca i blaženika te zagovor naše nebeske Majke Marije, Majke Milosti koju kao takvu časti vjerni puk Vaše rodne Grobinštine u drevnom svetištu na riječkom Trsatu.” **IKA**

Snimke: www.zadarskanadbiskupija.hr i www.hu-benedikt.hr

U OVOM BROJU

● DAN SELILACA I IZBJEGLICA 2015.

Crkva bez
granica,
majka svim
ljudima

str.

8

● TEOLOŠKI OSVRT: mr. Anđela Jeličić

Otac u Bibliji

str.

12

● INTERVJU: mr. S. Pavešić Hirschfeld

„Colonias
Croatica“
promovira
hrvatsku kulturu

str.

6

IZ CRKVE U SVIJETU

Kultura odbacivanja je protiv mira

Papa Franjo je poručio da postoje granice slobode izražavanja i da vrijeđanje tuđih svetinja ne vodi ničemu i ne pridonosi miru.

IZ CRKVE U DOMOVINI

Zauzetost za brak i obitelj

HEIDENHEIM AN DER BRENZ

Poslava 45. obljetnice hrvatske misije i zajednica

SVIJET MLADIH – JUGENDWELT

Nasilje u ime vjere je grijeh i zločin

Svi smo mi stvorenja Božja i privremeni gosti, odnosno stranci, na ovoj zemlji.

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

Pfr. I. Komadina: Fröhlich sein, Gutes tun und die Spatzen pfeifen lassen

Familiensonntag 2015: „Familien brauchen echte Wahlfreiheit“

I hrvatske obitelji u Njemačkoj sve se više suočavaju s izazovima i opasnostima.

Obitelj pogođena dubokim promjenama

Brak i obitelj u proturječju sa suvremenim društvom – tema je ovogodišnjeg 55. teološko-pastoralnog tjedna održanog u Zagrebu, u organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Veliki kancelar KBF-a, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić pozdravio je okupljene biskupe, prezbitere, dakone, redovnike i redovnice kao i vjernike laike te sve ugledne goste koji su došli iz cijele Hrvatske, iz Bosne i Hercegovine, Srbije, posebno iz Srijema i Bačke, te Crne Gore, osobito iz Boke Kotorske, kao i iz drugih europskih zemalja, među kojima je bio i znatan broj sudionika iz hrvatske pastve u Njemačkoj.

Kardinal Bozanić je istaknuo kako je obitelj u naše vrijeme pogođena dubokim promjenama društva i kulture. „Brojne obitelji svakodnevno se susreću s raznim izazovima i opasnostima. Mnoge obitelji, unatoč tim izazovima, ostale su vjerne temeljnim obiteljskim vrednotama. Druge su zapale u probleme, nesigurnost i sumnju glede smisla i istine o bračnom i obiteljskom životu. Suvremena obitelj prolazi kroz duboku kulturnu krizu koja

na različite načine potiče stilove života koji iskrivljavaju istinske obiteljske veze i vrednote. Podržimo stoga naše obitelji, potičimo ih da prenose poruku života i zajedništva, neka budu oslonac onima koji posreću na putu te na taj način izgrađuju i samu Crkvu, koja je sigurno uporište svakoj obitelji. Obitelj treba biti škola opraštanja, uzajamnog prihvaćanja i suradnje, gdje ljubav roditelja potiče djecu na otvorenost i povjerenje, a privrženost djece na velikodušnost i zalaganje roditelja. Neka u našim obiteljima nestane psovke, ogovaranja, klevetanja, a zavlada blagoslov, kako bismo se mogli radovati s radostima i plakati sa zaplakanima, biti istomišljenici među sobom (usp. Rim 12, 14-21), s vjerom da je dobro uvijek moguće.“ I hrvatske obitelji u Njemačkoj sve se više suočavaju sa sličnim izazovima i opasnostima. Istaknuto je kako je tema Tjedna na poseban način važna jer se uklapa u kontekst crkvenog razmišljanja na koji potiče papa Franjo, i u pripremu za Redovitu skupštinu Sinode biskupa, koja će se održati u Vatikanu, u listopadu ove godine.

Urednik

Iz delegatove Poruke

Biti radostan i činiti dobro

Salezijanska redovnička zajednica sv. Ivana don Bosca slavi ove godine 200. obljetnicu rođenja svoga osnivača. Giovanni Melchiorre Bosco rođen je 16. kolovoza 1815. u blizini Torina. Zareden je za svećenika 1841. u Torinu te se odmah počeo brinuti za siromašne i zapostavljene mlade toga grada. Don Bosco osniva vjersku udrugu, koju papa Pio IX. 1874. priznaje kao „Udrugu sv. Franje Saleškog“, poznatiju kao Don Boscovi salezijanci. Kako Crkva 31. siječnja slavi spomendan sv. Ivana don Bosca, to su njegovi duhovni sinovi odlučili svečano proslaviti 200. obljetnicu don Boscova rođenja. Don Bosco se posebno osjećao pozvanim djelovati s mladim ljudima, kojima je život bio težak i koji su bili odbaceni. Kao odgojitelj i svećenik pokušao je mladima posredovati nadu iz kršćanske vjere te im riječju i djelom posvjedočiti evanđelje – radostnu vijest. Kao dušobrižnik je znao

tko je ukorijenjen u Isusovu Radosnu vijest, taj dobiva hrabrost i snagu u svaladavanju životnih poteškoća.

Hrvatska salezijanska provincija broji danas preko 100 članova. Ima dvije formacijske, 11 regularnih kuća i 13 župa i 3 omladinska centra. Sjedište provincije je u Zagrebu, Omiška 8. Osim salezijanaca (SDB) u Hrvatskoj djeluju i druge grane Salezijanske obitelji: Kćeri Marije Pomoćnice u Zagrebu, Rijeci i Čabru; salezijanci suradnici u Zagrebu, Splitu, Rijeci, Zadru, Žepču; bivši učenici u Zagrebu, Rijeci i Žepču. Svi oni žive i rade u istom duhu i s istom svrhom – za dobrobit mladih, djelujući organizirano preko zajednica i udruga ili pak spontano iz vlastite pobude i uvjerenja. Slavimo i mi zajedno s našom hrvatskom subračom salezijancima i njima povjerenim vjernicima u našim misijama diljem Njemačke!

Vaš

Ivica Komadina, delegat

Kultura odbacivanja je protiv mira

Papa Franjo je poručio da postoje granice slobode izražavanja i da vrijeđanje tuđih svetinja ne vodi ničemu i ne pridonosi miru.

Sedam dana papa Franjo proveo je izvan Rima – na apostolskom putovanju u Šri Lanki i na Filipinima – te se 19. siječnja nakon 14 sati leta vratio u Vječni grad. Odmah je otišao u baziliku Svete Marije Velike i tamo se pomolio pred likom Majke Božje – „Salus populi Romani“, „Spasiteljice rimskoga puka“ i zahvalio joj na zaštiti za koju ju je molio i 10. siječnja prije puta.

Mnogo je poruka uputio i mnogo je dojmova Sveti Otac donio u Rim sa svoga putovanja, a najočitiji znak njegove dirnutosti bio je vidljiv i tijekom razgovora s novinarima koji su putovali s njime, kada su mu oči zasuzile, posebno govoreći o Filipinima gdje je osjećao nemoć zbog žrtava tajfuna Yolanda. Mnogo je novinara htjelo čuti njegova razmišljanja o korupciji, raskoši, gladi i ulozi žena u Crkvi i društvu, a Franjo se ponovno osvrnuo i na slobodu izražavanja u medijima i s njom povezane provokacije. Ustrajao je na svojoj osudi nasilja, ali je ponovno pozvano novinare: Budite oprezni i razboriti. Na taj je način još jednom poručio da postoje granice slobode izražavanja i da vrijeđanje tuđih svetinja ne vodi ničemu i ne pridonosi miru.

I dok je s oduševljenjem govorio o filipinskim očevima – koji su mu donosili svoju djecu na blagoslov, kao i majkama – koje nisu skrivale svoju invalidnu djecu nego ih predstavljale da ih blagoslovi, papa Franjo vratio se ponovno na temu siromaštva i siromaha koji su zapravo žrtve kulture bacanja i rasipanja hrane.

A o toj kulturi bacanja i odbacivanja „koja ne šteti nikoga“, Sveti Otac govorio je u svom dugom govoru članovima Diplomatskoga zbora akreditiranog pri Svetoj Stolici 12. siječnja. U posebnoj svakogodišnjoj audijenciji poručio je da u svijetu ponovno mora snažno odjeknuti riječ mir, jer tim svijetom haraju krvavi ratovi. Uzrok rata je prema njegovom mišljenju upravo ta kultura odbacivanja drugoga.

Jaslice – simbol tvrdoće ljudskog srca

Mir je riječ koju su ljudima donijele čete anđela u božićnoj noći kao „dragocjeni Božji dar“, ali istodobno upućuju i na osobnu i društvenu odgovornost za njega. No, osim mira, jaslice govore i o drugoj dramatičnoj

Misa u zračnoj luci Tacloban – izvor: Stranica posjeta pape Franje na Filipine – Benhur Arcayan; ovdje prema: IKA

stvarnosti: stvarnosti odbacivanja. Jer, i sam je Isus bio odbačen, ostavljen

I sama je obitelj često predmet odbacivanja zbog sve raširenije individualističke i sebične kulture koja dovodi do sve manjega broja rađanja, ali i do zakonodavstva koje povlašćuje razne oblike suživota umjesto da prikladno podupre obitelj za dobro cijeloga društva.

vani, na hladnoći, prisiljen roditi se u svratištu. A ako se tako postupalo sa Sinom Božjim, kako se tek postupalo „sa mnogom našom braćom i sestrama!“, koje ni vjernici više ne gledaju kao brata kojeg treba prihvatiti, nego ga se ostavlja izvan osobnoga životnog obzora, „pretvarajući ga radije u konkurenta, u podložnika kojim vladati. Riječ je o mentalitetu koji stvara onu kulturu odbacivanja koja ne šteti ništa i nikoga: od stvorenja do ljudskih bića pa čak i do samoga Boga. Iz nje se rada ranjeno čovječanstvo, uvijek razdirano napetostima i sukobima svake vrste.“

Ima li mjesta na svijetu bez nasilja?

Zlo vlada svijetom, na mnogim mjestima, pa je Papina misao „pošla“ u Pakistan, „gdje je prije mjesec dana nečuvanom surovašću ubijeno više od stotinu djece“. Osobnoj dimenziji odbacivanja neizbježno se pridružuje

društvena: kultura koja odbacuje drugoga, kida prisne i prave veze, te na taj način rastače cijelo društvo te stvara nasilje i mir. Žalosni odjek nalazimo u svakodnevnoj kronici, među kojima je i ona o pokolju koji se nedavno dogodio u Parizu. Druge se više ne shvaća kao bića s jednakim dostojanstvom, kao braću i sestru u čovječnosti, nego ih se gleda kao predmete, objekte. Ljudsko biće od slobodnoga postaje rob – rob mode, rob moći, rob novca, a ponekad čak rob pogrešnih shvaćanja vjere. Sa žalošću je Sveti Otac rekao da vidi dramatične

posljedice toga mentaliteta odbacivanja i „kulture porobljavanja“ u stalnome širenju sukoba – od Ukrajine, „koja je postala dramatičnim prizorištem sukoba“, pa do Bliskoga Istoka – polazeći od „ljubljenog Isusove zemlje“. Na tome se području vode i drugi ratovi koji traju već predugo a pogadaju posebno Siriju i Irak koji su pogođeni fundamentalističkim terorizmom. Vjerski fundamentalizam odbacuje ljudska bića i čini zastrašujuće pokolje, ali još više odbacuje samoga Boga jer ga pretvara u ideologiju. Papa je upozorio i međunarodnu zajednicu da ne ostane ravnodušna na progon, te je pozvao vjerske, političke i intelektualne vođe – posebno muslimanske – da osude svako fundamentalističko i ekstremističko tumačenje religije koje želi opravdati ta nasilna djela.

Na slične oblike nasilja i brutalnosti Papa je upozorio – posebno zbog žrtava nevine djece i nezaštićenih – na Nigeriju gdje ne prestaje nasilje i gdje se i dalje otima ljude, često mlade djevojke koje se onda

Nastavak na str. 24

Zauzetost za brak i obitelj

Suvremena obitelj prolazi kroz duboku kulturnu krizu koja na različite načine potiče stilove života koji iskrivljavaju istinske obiteljske veze i vrijednote, kazao je u uvodnom govoru na otvorenju 55. teološko-pastoralnog tjedna kardinal Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup i metropolit, veliki kancelar Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Zelim objaviti da ću u subotu 6. lipnja ako Bog da ići u Sarajevo, glavni grad Bosne i Hercegovine, rekao je papa Franjo nakon Angelusa, u nedjelju 1. veljače. Papa Franjo pozvao je vjernike na molitvu za ovaj njegov pohod kojemu je cilj ohrabriti tamošnje vjernike katolike, probuditi kvasce dobra i pridonijeti učvršćenju bratstva i mira, javlja IKA.

Teološko-pastoralni tjedan s temom „Brak i obitelj u proturječju sa suvremenim društvom“ održan je od 27. do 29. siječnja u Međubiskupijskom sjemeništu u Zagrebu u organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Uvodnu riječ uputio je dekan KBF-a prof. dr. Tonči Matulić, a predavanje „Brak i obitelj u promijenjenom društveno-kulturnom kontekstu“ održao je dr. Ivan Bubalo. Nakon rasprave zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je euharistijsko slavlje. O temi „Brak i obitelj“ u današnjem vremenu, u tjednu znanstvenoga i pastoralnog skupa teologa izneseni su različiti pogledi koji dotiču život Crkve.

Ekumensko bogoslužje Riječi u katedrali Srca Isusova u Sarajevu za Molitvenu osminu za jedinstvo kršćana predvodio je vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić u zajedništvu s apostolskim nuncijem u Bosni i Hercegovini Luigiom Pezzuto. Diljem Hrvatske u sklopu Molitvene osmine za jedinstvo kršćana koja se održavala na temu „Kaže joj Isus: Daj mi piti!“ zajednički se molilo. Tajnik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog dr. Jure Zečević, OCD, u osvrtnu na temu Osmine istaknuo je kako su to riječi Svemogućega Boga. On od žene Samarijanke traži vodu sa zdenca. Traži vodu vremenitosti, želi biti sastavnim dijelom vremena i prostora. Žena prepoznaje u njemu više od čovjeka, traži od njega vodu živu. No, taj susret vode vremenitosti i vode života vječnoga postao je moguć tek nakon što su se nadišle predrasude.

Za jedinstvo i mir

Kardinal Puljić pozdravio je sve nazočne, a na osobit način pravoslavno izaslanstvo te podsjetio da je molitveno slavlje za ovogodišnju

Molitvenu osminu pripremljeno u Brazilu, koji je vrlo religiozna zemlja, ali koji proživljava vrijeme rastuće netolerancije što se očituje u nasilju prema manjinama i slabima. Dodao

Veliko srce za male ljude

Trajni projekt Caritasa Đakovačko-osječke nadbiskupije „Veliko srce za male ljude 2014.“ uspješno je pro-

veden jedanaestu godinu za redom na području Osječkog istočnog, Osječkog zapadnog i Čepinskoga dekanata. Akcija je trajala od 3. studenoga 2014. do 15. siječnja 2015. godine, a sveukupna vrijednost prikupljenih sredstava je 81.747,98 kuna, od čega su novčane donacije 32.600 kuna, dok je vrijednost

prikupljenih namirnica i sredstava za čišćenje 49.147,98 kuna, stoji u izvješću o rezultatima projekta, koji potpisuje ravnatelj Nadbiskupijskog Caritasa preč. Ivica Rebić, koji je ujedno, uz Oliveru Balatinac i Maju Cindrić, voditelj projekta.

Ured za promicanje socijalnog nauka Crkve Sisačke biskupije uputio je izjavu u povodu prestanka proizvodnje Rafinerije nafte Sisak, u kojoj izražava duboku zabrinutost zbog neizvjesnosti u kojoj se nalaze svi radnici. „Grad u kojem je već prestala ili je znatno smanjena proizvodnja u neka- dašnjim pogonima Željezare, Sajma cvijeća, Radnika, Metalotehne, Herbosa, Segestice, teško može izdržati još jedan udar na ekonomski položaj u kojem će se naći. Caritas Sisačke biskupije kroz svoju pučku kuhinju u Sisku svakodnevno priprema 120 obroka, a potrebe su već sada puno veće“, ističe se, između ostaloga, u izjavi.

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je čestitku novoizabranoj predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar-Kitarović (vidi opširnije na str. 2). Čestitku je uputio i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić i drugi hrvatski (nad)biskupi.

A.O.

Slika: IKA

Sudionici su na 55. teološko-pastoralnom tjednu u Zagrebu razmišljali o aktualnoj temi „Brak i obitelj u proturječju sa suvremenim društvom“

RAZGOVOR S MR. SANJOM PAVEŠIĆ HIRSCHFELD, PREDSEDNICOM HRVATSKE KULTURNE ZAJEDNICE „COLONIA CROATICA“ IZ KÖLNA U POVODU 25. OBLJETICE POSTOJANJA ZAJEDNICE

Zajednica neumorno promovira hrvatsku kulturu

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld rođena je u Zagrebu, a u Njemačku je došla sa 7 godina. Roditelji su joj nakon studija željeli steći internacionalno iskustvo u svojoj struci i ujedno cijeloj obitelji pružiti mogućnost dobro naučiti jedan strani jezik. Pohađala je školu u Kölnu, Mannheimu, Frankfurtu i Bergisch Gladbachu, a magistrirala je u Kölnu na Filozofskom fakultetu. Njezin suprug Thomas je Nijemac, a njihovi sinovi Marin i Luca su odrasli, ali govore i hrvatski i svake godine provode dio svog odmora u Hrvatskoj. Članicom Hrvatske kulturne zajednice „Colonia Croatica“ e. V. postala je 1991. Nekoliko je godina živjela sa obitelji u Engleskoj i Americi, a nakon povratka u Njemačku 2000. godine postala je tajnicom „Coloniae Croaticae“, što je rado obavljala do 2009. Tada se sa suprugom preselila na četiri godine u Rim. Nakon povratka 2013. postala je predsjednicom „Coloniae Croaticae“.

Članovi Zajednice i Hrvati i Nijemci

Žz: Kad je nastala Zajednica i na čiju inicijativu?

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld: „Colonia Croatica e. V.“ osnovana je u listopadu 1989. na inicijativu poznatog hrvatskog skladatelja i pedagoga Silvia Foretića, njegove supruge Zdenke Kapko-Foretić, Jasne Müller-Staničić i drugih kulturnih djelatnika u Kölnu. Do kraja 1990. Zajednica je brojila skoro 100 članova, a među njima su i fra Josip Bebić, tadašnji voditelj Hrvatske katoličke misije Köln, i teolog dominikanac o. Frano Prcela, koji danas živi i djeluje u Mainzu. Do kraja 1991. „Colonia Croatica“ broji više od 200 članova. Tu su bile osobe iz šire okoline Kölna zainteresirane za hrvatsku kulturu u Njemačkoj, kao i osobe iz Hrvatske, koje su htjele podržavati rad zajednice. Među tim „vanjskim“ članovima bili su između ostalih književnik Nedeljko Fabrio i Vlado Gotovac, tada predsjednik Matice hrvatske.

Žz: Koji je središnji cilj Zajednice?

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld: Glavni cilj „Coloniae Croaticae“ od samog

je početka promoviranje hrvatske kulture u svim njezinim područjima u hrvatskim i njemačkim krugovima. Kako je za vrijeme raspada bivše države, Domovinskog rata i formiranja nove države Hrvatske njemačka javnost često reagirala s nerazumijevanjem, bilo je neopisivo važno kroz razna događanja i priredbe prikazati istinu o nama, što je bilo važno za našu domovinu. Trebalo je Hrvatima u Kölnu i okolici, njihovim njemačkim prijateljima i članovima obitelji predstaviti povijesne detalje, legitimitet hrvatskog jezika, bogatu kulturnu tradiciju Hrvatske, kao i nove tendencije u literaturi, likovnoj umjetnosti, glazbi i filmu.

Žz: Koliko Zajednica danas broji članova. Ima li među članovima i Nijemaca?

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld: „Colonia Croatica“ formalno i dalje ima više od 200 članova. Ali nažalost to ne odgovara stvarnosti jer mi s naše strane nikoga ne brišemo. Tako se na našem popisu i dalje mogu naći osobe koje su se odselile, vratile u domovinu, izgubile interes ili godinama ne pla-

ćaju članarinu. To je problem svih takvih klubova ili zajednica, da se članovi nakon početne euforije okrenu drugim sadržajima ili jednostavno iz obiteljskih ili zdravstvenih razloga više nemaju vremena ili snage i dalje dolaziti na sastanke i priredbe. Naši članovi su uglavnom Hrvati prve ili druge generacije ili osobe koje imaju obiteljsku ili neku drugu vezu sa Hrvatskom, tako da ima i članova s njemačkom putovnicom.

Pomoć Hrvatskoj za vrijeme Domovinskog rata

Žz: Na koji je način Zajednica pomagala za vrijeme Domovinskog rata?

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld: Za vrijeme Domovinskog rata „Colonia Croatica“ je organizirala zajedno s drugim organizacijama i individualnim akcijama skupljanje novca, medicinskog materijala, odjeće i igračaka. Zajednica je, na primjer omogućila Zagrebačkom kazalištu „Mala scena“ ukupno tri predstave i to u Kölnu i Düsseldorfu, a svi prihodi od tih predstava bili su namijenjeni za djecu izbjeglica.

Žz: Doprinos Zajednice integraciji Hrvata u Njemačku, ali i njihovoj povezanosti s domovinom?

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld: Poznato je da Hrvati u Njemačkoj spadaju među najbolje integrirane strance, tako da je središnji cilj „Colonia Croatica“ predstavljati teme koje povezuju svakodnevnicu u Njemačkoj sa životom u Hrvatskoj. Za to je kultura najbolje sredstvo, jer ona obuhvaća jezik, povijest, glazbu, literaturu, film, likovnu umjetnost, moderne medije. U naše današnje digitalno doba, kad je lako doći do informacije i svakodnevni podaci, knjiga i filmova treba ići u dubinu i pokazati zaboravljene tradicije, dugo postojeće kulturne veze između Hrvatske i Njemačke, kao i povezanost novih internacionalnih kulturnih fenomena.

Žz: Kako Zajednica gleda na ulazak Hrvatske u EU?

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld: „Colonia Croatica“ gleda vrlo pozitivno na ulazak Hrvatske u EU jer je to u svim pogledima dobro. Za Hrvate u Njemačkoj je sada praktično gledajući lakše, jer se putujući više ne treba ulaziti na vrata označena Ne-EU i može se u Njemačkoj legalno zadržati dvojno državljanstvo. Ali najvažnije je da je ulazak u EU za Hrvatsku pozitivan i nadamo se da će se to uskoro pokazati na svim razinama društvenog i gospodarskog života.

Svečano proslavljena 25. obljetnica postojanja Zajednice

Žz: Na koje je sve načine Zajednica proslavila 25. obljetnicu postojanja i djelovanja i na koje će načine još proslaviti?

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld: U jeseni 2014. „Colonia Croatica“ proslavila je 25. obljetnicu postojanja izložbom slika, svečanim koncertom i literarnom večeri. U galerijskoj prostoriji obrtničke komore u Kölnu organizirali smo izložbu pod nazivom „Kunst-Kroatien-Köln“ od 29.8. do 13.9.2014. Uz pomoć grada Zagreba i Ministarstva vanjskih poslova R. Hrvatske izloženi su radovi pet mladih umjetnika iz Galerije „Dogadnja“ u Kulturnom centru Peščenica. Izbor slika Ivane Vulić, Martine Vrbanić, Željke Gradski, Roberte Vilić i Aleksandra Bezinovića prikazao

je aktualnost i internacionalnost hrvatske likovne scene. Ali tu su bili i radovi dviju umjetnika iz okolice Kölna. Marijan Dadić, rođen u Bosni, pokazao je radove iz raznih ciklusa – sakralni motivi kao i motivi iz domovine i Kölna. Sabine Neuhaus, njemačka umjetnica, izložila je ciklus brončanih kipova sakralnih motiva i ciklus instalacija „objet trouvée“ nadenih za vrijeme raznih boravka u Hrvatskoj u kombinaciji s vlastitim obiteljskom povijesti. Dana 28. listopada 2014. na svečanom koncertu u postorijama belgijskog konzulata u Kölnu pianistica Ana-Marija Markovina svirala je kompozicije Carla Philippa Emanuela Bacha, Silvia Foretića, Dore Pejačević i Frederica Chopina. Zahvaljujući gostoprimstvu generalnog konzula Kraljevine Belgije i raznim sponzorima koncert i prijem sa hrvatskim vinima i hrvatskim „fingerfood“ ostat će svima u sjećanju kao pravi europski događaj sa članovima, prijateljima i gostima Colonia Croatica. U kooperaciji s Literaturhaus Köln 30. lis-

Glavni cilj „Colonia Croatica“ od samog je početka promoviranje hrvatske kulture u svim njezinim područjima u hrvatskim i njemačkim krugovima. Kako je za vrijeme raspada bivše države, Domovinskog rata i formiranja nove države Hrvatske njemačka javnost često reagirala s nerazumijevanjem, bilo je neopisivo važno kroz razna događanja i priredbe prikazati istinu o nama.

topada 2014. priredili smo literarnu večer s njemačkom spisateljicom hrvatskog podrijetla Jagodom Marinić. Uz moderaciju novinark Marice Bodružić u prekrasnim prostorijama Literaturhaus Köln u Haus Bachem iz 15. stoljeća Jagoda Marinić predstavila je svoj roman „Restaurant Dalmatia“ i svoj rad u inovativnom kulturnom centru u Heidelbergu. Autorica i zabavne knjige „Gebrauchsanweisung für Kroatien“ rado odgovarala na pitanja iz publike i na potpisivanje knjiga onima koji su to željeli.

Zajednica potiče i vjersku tematiku

Žz: U kojem će se pravcu razvijati daljnje djelovanje Zajednice?

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld: Iako je „Colonia Croatica“ osnovana 1989., administrativni proces da je postala registrirana udruga („einge-

trager Verein“) trajao je skoro pola godine. Tako da je i 2015. godina naše obljetnice. U planu su još dvije prezentacije. Želimo predstaviti temu „Film u Hrvatskoj – Hrvatska u filmu“. Tu ima toliko materijala i mogućnosti, da sve ovisi o kooperaciji nezavisnih kina i udruge „filmsociety“ u Kölnu. Isto toliko potencijala ima i tema „Hrvatska nije samo turizam“ („Kroatien – nicht nur Tourismus“). Tu imamo organizatore raznih festivala, umjetničkih i glazbenih radionica, ljetnih seminara koji bi diskutirali o daljnjim mogućnostima i sponzorima i na taj način predstavili Hrvatsku iz savim druge perspektive.

Žz: Prepoznatljivost Zajednice u Njemačkoj i domovini?

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld: Prepoznatljivost „Colonia Croatica“ se svakako manifestira u njezinoj internacionalnosti i temama koje obuhvaćaju sve aspekte kulture. U spajanju prošlosti i sadašnjosti u dugoj i dubokoj vezi Njemačke i Hrvatske i u prikazivanju uloge Hrvata u njemačkoj svakidašnjici danas vidimo budućnost naše zajednice. Zajednica je objavljivala i svoj „Bulletin“, koji je ulaskom Hrvatske u EU prestao izlaziti. O svemu bi detaljnije čitatelje mogao upoznati Gojko Borić, dugogodišnji predsjednik „Colonia Croatica“, a sada član predsjedništva.

Žz: Zajednica je u svom djelovanju vodila računa i o vjerskoj tematici. Podsjetite i na povezanost „Colonia Croatica“ s Hrvatskom katoličkom misijom u Kölnu?

Mr. Sanja Pavešić Hirschfeld: „Colonia Croatica“ oduvijek njeguje dobre veze s Hrvatskom katoličkom misijom u Kölnu. Suradnja je funkcionirala u oba smjera. Od 2004. Misija nam je pomogla i pružila krov nad glavom. U prostorijama Misije održavamo naše sastanke, predavanja i proslave. Bez potpore Misije ne bismo mogli egzistirati. Vjera je dio našeg identiteta i naše kulture tako da je „Colonia Croatica“ oduvijek u svom djelovanju vodila računa o vjerskoj tematici, tako da smo organizirali i više predavanja o vjerskoj tematici. Tako je 2008. jedna od tema bila „Kardinal Stepinac velikan hrvatske povijesti“.

Razgovarao: Adolf Polegubić

PORUKA PAPE FRANJE ZA SVJETSKI DAN SELILACA I IZBJEGLICA 2015.

Crkva bez granica, majka svim ljudima

Draga braćo i sestre,

Isus je „blagovjesnik u pravom smislu te riječi i usobljeno evanđelje“ (apost. pobud. Evangelii gaudium, 209). Njegova brižnost, osobito prema najranjivijima i ljudima s ruba društva, poziv je svima da se brinu za najslabije osobe i prepoznaju njegovo napaćeno lice poglavito u žrtvama novih oblika siromaštva i ropstva. Gospodin kaže: „ogladnjev i dadoste mi jesti; ožednjev i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnušte me; oboljev i pohodiste me; u tamnici bijah i dodoste k meni“ (Mt 25, 35-36). Misija Crkve, hodočasnice na zemlji i majke svim ljudima, je stoga ljubiti Isusa Krista, klanjati mu se i ljubiti ga, napose u najsiromašnijima i napuštenima; u ove se potonje zasigurno ubrajaju selioci i izbjeglice, koji pokušavaju ostaviti iza sebe teške životne uvjete i svakovrsne opasnosti. Zato Svjetski dan selilaca i izbjeglica ove godine ima za temu: Crkva bez granica, majka svim ljudima.

Crkva širi svoje ruke da zagri sve narode, bez razlike i bez granica i da navijesti svima da „Bog je ljubav“ (1 Iv 4,8.16). Nakon svoje smrti i uskrsnuća, Isus je povjerio učenicima poslanje da budu njegovi svjedoci i naviještaju evanđelje radosti i milosrđa. Na dan Pedesetnice oni su, hrabro i sa zanosom, izašli iz dvorane Posljednje večere; snagom Duha Svetoga pobijedene su sumnje i nesigurnosti i njihov je navještaj svatko razumio na svom jeziku; tako je od samog početka Crkva majka otvorena srca za čitav svijet, bez granica. To poslanje traje sada već dvije tisuće godina, ali već se od prvih stoljeća u misijskom navještaju govorilo o sveopćem majčinstvu Crkve. To je kasnije produbljivano u spisima otaca a toj se temi vratio i Drugi vatikanski koncil. Koncilski su oci govorili o Ecclesia mater da objasne njezinu narav. Ona naime rađa sinove i kćeri i „u ljubavi i

skrbi... već [ih] prihvaća kao svoje“ (Dogm. konst. o Crkvi Lumen gentium, 14).

Crkva bez granica, majka svim ljudima, širi u svijetu kulturu prihvaćanja i solidarnosti, prema kojoj se nikoga ne treba smatrati beskorisnim, nepoželjnim ili odbačenim. Kada doista živi svoje majčinstvo, kršćanska zajednica hrani, usmjerava i pokazu-

provoditi u djelo zapovijed ljubavi koju nam je Isus ostavio kada se postovjetio sa strancem, s patnikom, sa svim nevinim žrtvama nasilja i izrabljivanja. S druge, međutim, zbog slabosti naše naravi, „u napasti smo da budemo ona vrsta kršćana koja se drži na pristojnoj distanci od Gospodinovih rana“ (Apost. pobud. Evangelii gaudium, 270).

Hrabrost vjere, nade i ljubavi osposobljava nas smanjiti udaljenosti koje nas dijele od ljudskih bijedâ. Isus Krist stalno iščekuje da ga se prepozna u seliocima, izbjeglicama i prognanima, te nas također na taj način poziva dijeliti dobra, ponekad se odreći dijela stečenog blagostanja. Podsjetio je na to papa Pavao VI. rekavši da „oni koji žive u blagostanju moraju se odreći nekih svojih prava da svoja dobra velikodušnije stave u službu

drugih“ (Apost. pismo Octogesima adveniensi, 14. svibnja 1971., 23).

Uostalom, multikulturalni karakter suvremenih društava potiče Crkvu da preuzme na sebe nove obveze solidarnosti, zajedništva i evangelizacije. Migracijska kretanja, naime, potiču nas da produbimo i ojačamo vrijednosti koje su nužne da se zajamči skladni suživot između ljudi i kultura. Da bi se to postiglo nije dovoljna jednostavna tolerancija, koja otvara put poštivanju različitosti i omogućuje zajedništvo među osobama različita porijekla i kulture. Upravo tu Crkva pridodaje nadilaženju granica i potpomaže „prijeći sa stavova obrane i straha, nezainteresiranosti ili marginalizacije... na stav koji se temelji na 'kulturi susreta', koja je jedina kadra izgraditi pravedniji svijet, svijet u kojem će vladati veće bratstvo“ (Poruka za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2014.).

Migracijska su kretanja međutim poprimila takve razmjere da jedino sustavna i aktivna suradnja između država i međunarodnih organizacija može uspješno regulirati i upravljati

Snimka: www.znet.hr

je put, strpljivo prati, postaje bliska u molitvi i djelima milosrđa.

Danas sve to poprima posebno značenje. Naime, u dobu tako velikih migracija, veliki broj ljudi napušta domovinu i kreće na opasni put nade no-

Na globalizaciju migracije potrebno je odgovoriti globalizacijom ljubavi i suradnje, na način da uvjeti u kojima žive selioci postanu humaniji. Istodobno, potrebno je uložiti veće napore da se uklone razlozi koji tjeraju čitave narode da napuste svoj rodni kraj uslijed ratova i bijedâ, koji su često jedno drugom uzrok.

seći sa sobom želje i strahove, u potrazi za humanijim uvjetima života. Nerijetko, međutim, ta migracijska kretanja pobuđuju nepovjerenje i neprijateljstvo, čak i u samim crkvenim zajednicama, prije nego se uopće ljudi potrudu upoznati prošlost, progon ili bijedu ljudi koji se odlučuju na taj korak. U tome slučaju sumnje i predrasude su u opreci s biblijskom zapovijedi da se stranca u potrebi primi s poštivanjem i solidarnošću.

S jedne strane osjećamo u svetištu savjesti poziv dotaci ljudsku bijedu i

tim kretanjima. Naime, migracije događaju sve, ne samo zbog opsega te pojave, već također „zbog društvenih, političkih, kulturalnih i religijskih problema koje izaziva, kao i zbog dramatičnih izazova koje postavlja pred narode i međunarodnu zajednicu“ (Benedikt XVI., Enc. Caritas in veritate, 29. lipnja 2009., 62).

Na međunarodnoj razini često se vode rasprave o oportuniteti, metodama i normama za suočavanje s pojavom migracija. Postoje tijela i institucije na međunarodnoj, nacionalnoj i lokalnoj razini, koji svoj rad i svoje energije stavljaju u službu onih koji kroz migraciju traže bolji život. Usprikoš njihovim velikodušnim i hvalevrijednim naporima, nužno je odlučnije i djelotvornije djelovanje, u kojem će se koristiti univerzalna mreža suradnje, utemeljena na očuvanju dostojanstva i središnjeg mjesta svake osobe. Na taj će način borba protiv sra-

motne i zločinačke trgovine ljudima, kršenja temeljnih prava, svih oblika nasilja, ugnjetavanja i porobljavanja postati učinkovitija. Zajednički rad, međutim, zahtijeva uzajamnost i sinergiju, raspoloživost i povjerenje, sa sviješću da „nijedna se zemlja ne može sama nositi s teškoćama vezanim uz tu pojavu, koja je danas uzela toliko maha da pogađa sve kontinente u dvostrukom vidiku migracije i emigracije“ (Poruka za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2014.).

Na globalizaciju migracije potrebno je odgovoriti globalizacijom ljubavi i suradnje, na način da uvjete u kojima žive selioci postanu humaniji. Istodobno, potrebno je uložiti veće napore da se uklone razlozi koji tjeraju čitave narode da napuste svoj rodni kraj uslijed ratova i bijeda, koji su često jedno drugom uzrok.

Solidarnost sa seliocima i izbjeglicama mora biti praćena hrabrošću

i kreativnošću koji su neophodni da se razvije, na svjetskoj razini, pravičniji i pravedniji financijski i gospodarski poredak te sve predanijim radom na uspostavi mira, što je nužan uvjet svakog istinskog napretka.

Dragi selioci i izbjeglice! Vi zauzimajte posebno mjesto u srcu Crkve i vi joj pomažete da proširi svoje srce i da očituje svoje majčinstvo prema čitavoj ljudskoj obitelji. Ne gubite vjeru i nadu! Sjetimo se Svete obitelji koja je bila prisiljena poći u progonstvo u Egipat: kao što je u majčinskom srcu Blažene Djevice Marije i brižnom srcu svetog Josipa sačuvano povjerenje da ih Bog nikada neće ostaviti, neka tako nikada u vama ne nestane istog pouzdanja u Gospodina. Povjeravam vas njihovoj zaštiti i svima od srca udjeljujem svoj apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 3. rujna 2014.
kta/ika

VATIKAN

Crkva diže glas u obrani prava selilaca

Crkva je majka svima, bez granica, poručio je 21. listopada 2014. papa Franjo sudionicima VII. svjetskog kongresa pastoralne selilaca, koje je primio na završetku njihova susreta. Zahvalivši im na radu i zalaganju za selioce, Papa je podsjetio na završni dokument prošlog kongresa, u kojem je istaknuto kako je selilaštvo „poziv da se zamisli drukčiji budućnost, koja cilja na razvoj čitavog ljudskog roda, uključujući tako sve ljude s njihovim duhovnim i kulturalnim bogatstvom i doprinosom za pravedniji svijet kojega označuje globalna solidarnost i puno poštovanje za ljudsko dostojanstvo i život“. I danas je selilaštvo težnja za nadom, kazao je Papa te dodao: „Povezanost suradnje i razvoja pokazuje, s jedne strane, različite interese država i selioca, a s druge strane, prilike koje mogu nastati za jedne i druge.“ Zemlje koje prihvaćaju selioce imaju korist od njihove radne snage te često popunjavaju rupe u stanovništvu nastale demografskom krizom, a one iz kojih selioci odlaze pokazuju smanjenje problema nedostatka posla. Sami pak selioci mogu ostvariti bolju budućnost za sebe i svoje obitelji. No, takve prednosti prate i problemi: odljev

mozgova, rastavljanje obitelji, poteškoće integracije. Pastoralni radnici u tom pogledu imaju važnu ulogu dijaloga i posredovanja, istaknuo je Sveti Otac.

Govoreći o implikacijama pastoralne skrbi Crkve, Papa je rekao kako je kršćanska zajednica trajno predana prihvaćanju selioca „i dijeleću s njima Božjih darova, osobito dara vjere“. Crkva „promiče projekte evangelizacije i praćenja selioca u čitavom njihovom putovanju“, s „osobitom pažnjom da odgovori na njihove duhovne potrebe putem kateheze, liturgije i slavljenjem sakramenata“, objasnio je papa Franjo.

Selioci nažalost često dožive razočaranje i usamljenost te se nalaze „između gubitka svojih korijena i integracije“. I u tome „Crkva teži biti mjesto nade“ pomoću formacijskih programa, dižući glas u obranu prava selioca, pružanjem pomoći – i one materijalne – bez isključivanja, „da bi se prema svakome odnosilo kao prema djetetu Božjem“. „U susretu sa seliocima“ – nastavio je Papa – „važno je usvojiti integralnu perspektivu, koja može vrednovati mogućnosti, umjesto da vidi samo probleme koji se imaju riješiti.“ Za to je potrebno uspostaviti minimalne razi-

ne sudjelovanja u zajedničkom životu, osobito u kršćanskoj zajednici, „gdje nitko nije stranac i, stoga, svatko zaslužuje prihvaćanje i podršku“.

„Crkva, osim što je zajednica vjernika koja prepoznaje lice Isusa Krista u bližnjemu, majka je bez granica“, rekao je nadalje Papa. Ona je „majka svima“ i trudi se podržavati kulturu prihvaćanja i solidarnosti, gdje nitko nije beskoristan, bez mesta ili za odbaciti. Osim toga, Sveti Otac podsjetio je kako je dostojanstvo svakoga čovjeka utemeljeno na tome što je stvoren na sliku Božju i, još više, što je dijete Božje. Zbog toga selioci obogaćuju ljudsko bratstvo, ali su i podstjetnik kako je nužno iskorijeniti nejednakosti, nepravde i potlačivanja.

„Na taj način, selioci mogu postati partneri u izgradnji bogatijeg identiteta za zajednice koje ih ugošćuju, kao i za osobe koje ih prihvaćaju, potičući razvoj uključivog i kreativnog društva koje poštuje dostojanstvo svih“, zaključio je papa Franjo.

Na kongresu su sudjelovali i bjebovarsko-krizevački biskup Vjekoslav Huzjak, član Papinskog vijeća za pastoral selilaca i putnika, te dr. Tomislav Markić, nacionalni ravnatelj Hrvatske inozemne pastve. IKA

HEIDENHEIM AN DER BRENZ

Proslava 45. obljetnice hrvatske misije i zajednica

U Heidenheim a.d. Brenz hrvatske katoličke zajednice bl. Alojzija Stepinca iz Aalena i Presvetoga Srca Isusova iz Heidenheim a. d. Brenz, koje su prije djelovale u skupu Hrvatske katoličke misije Aalen-Heidenheim, proslavile su 45. obljetnicu postojanja i djelovanja.

Hrvatske katoličke zajednice (HKZ) bl. Alojzija Stepinca iz Aalena i Presvetoga Srca Isusova iz Heidenheim a. d. Brenz, koje su

tić koji je kazao kako se u tim zajednicama okuplja živi Božji narod sa svih strana domovine. „Došli smo danas zahvaliti Bogu za 45 godina slavljenja

Heidenheim Marina Marija Herc i dvije djevojčice iz tih zajednica, koje su istaknule važnost okupljanja i pastoralnog djelovanja među svojim narodom na hrvatskom jeziku.

Mons. Jezerinac je u uvodnoj riječi kazao kako je to trenutak zahvale Bogu od kojeg dolazi svako dobro, ali i trenutak zahvale svćenicima koji su veliki dio svoga svećeničkog života darovali toj Hrvatskoj katoličkoj misiji, te vjernicima koji su sebe ogradili u tu hrvatsku zajednicu. Ujedno je uputio molitvu za sve članove misije koji su minulih godina preminuli.

Mons. Jezerinac je u propovijedi istaknuo kako je zahvaljujući mons. Vladimiru Stankoviću, koji je tada bio ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, osnovana i ta Hrvatska katolička misija na kojem području danas djeluju te dvije hrvatske katoličke zajednice. Kako se tijekom vremena broj Hrvata u dijaspori povećavao bilo je potrebno pobrinuti se oko njihove pastoralne skrbi. I glavni je razlog osnivanja misija bio navijestiti Isusa Krista raspjetoga i uskrsloga našem čovjeku na hrvatskom jeziku. Dakle, cilj je bio da se sačuvamo u svom identitetu i ljudskom dostojanstvu, kazao je. Na-lazimo se pred predsjedničkim izborima u domovini, i trebalo bi glasovati za one koji će biti u službi hrvatskoga

Misno slavlje predvodio je mons. Juraj Jezerinac

prije djelovale u skupu Hrvatske katoličke misije (HKM) Aalen-Heidenheim, proslavile su u nedjelju 23. studenoga 2014. 45. obljetnicu postojanja i djelovanja. Svečano misno slavlje na svetkovinu Krista Kralja u tom je povodu u crkvi sv. Marije u Heidenheimu predvodio vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj mons. Juraj Jezerinac u zajedništvu s voditeljem zajednica vlč. Vilimom Koretićem, mons. Franjom Prstecom, don Rudijem Belkom, fra Ivicom Jurišićem, vlč. Brankom Koretićem i vlč. dr. Horstom Walterom. Na početku slavlja išlo se od sakristije do oltara u ophodu u kojem su vjernici u narodnim nošnjama nosili lik Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta te kipove zaštitnika zajednica bl. Alojzija Stepinca i Presvetoga Srca Isusova i položili ih ispred oltara. Među brojnim vjernicima misnom slavlju pribivao je generalni konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Stuttgarta Slavko Novokmet. Oca biskupa i okupljenu zajednicu na početku je pozdravio vlč. Kore-

Gospodina i njegovih sakramenata na hrvatskom jeziku. Ovo nije završetak već poticaj da i nadalje kao Hrvati ostanemo vjerni Bogu i Katoličkoj Crkvi.“ Potom su oca biskupa pozdravile predsjednica Vijeća HKZ u Aalenu Paula Matić i predsjednica Vijeća HKZ

U župnoj dvorani izveden je prigodni program, na kojem je nastupila i folklorna skupina

Skupina vjernika s mons. Jezericem, vlč. Koretićem i drugim svećenicima

naroda vodeći računa o općem dobru hrvatskoga naroda, a ne gledajući prije svega na vlastito dobro i vlastitu korist. Pritom treba poštivati svakog čovjeka jer se Bog posebno zauzimao za život nerođene djece. Gdje god se čini dobro, sudjeluje se u kraljevstvu Božjem. grijeh i milost ne idu zajedno. Naš blaženi Alojzije Stepinac je kazao kad bismo bolje poznavali istine naše vjere, kako bismo drukči-

je živjeli. Na kraju će na sudu ljubav biti glavno mjerilo. Nitko nije unaprijed predodređen za vječnu sreću ili za vječnu propast. Svi smo pozvanici i svi smo uzvanici Božji. Svatko ima mogućnost doći Kristu i postići spasenje, ali to nije nimalo lako jer smo neprestano u borbi između dobra i zla, istine i laži. No, s Božjom pomoći sve je moguće pobijediti, kazao je mons. Jezerinac. U nastavku je istaknuo kako je domovinska Crkva od početka znala važnost djelovanja među svojim narodom u inozemstvu te je od početka slala svoje svećenike kako bi se naši ljudi sačuvali u bogoljublju, domoljublju i čovjekoljublju, kako ne bi izgubili svoje ljudsko i kršćansko dostojanstvo. Kad su kardinala Franju Kuharića Hrvati pitali u Australiji je li važnije biti Hrvat ili katolik vjernik, on je odgovorio da samim tim što u našem čovjeku odgajamo vjernika, mi u njemu odgajamo i čovjeka Hrvata, a to znači, čovjeka sa svim njegovim vrijednostima koje su ga resile tijekom povijesti,

Misnom slavlju pribivao je veliki broj vjernika

sve do danas. U tom duhu i blaženi Alojzije Stepinac pisao je pismo hrvatskim iseljenicima 1941. godine u kojem je istaknuo: „Ako ste daleko od svojih milih i dragih, ako ste daleko od svoje domovine, Bog nije daleko od vas. (...) Pokažite se u tuđini pravom djetecom Božjom i pravom djetecom svoje Hrvatske.“ Te riječi vrijede i danas, a njihov je bit u življenju kraljevstva Božjega, a to znači slavljenja Krista kao Kralja. Da nije bilo ljubavi prema domovini, ne bi bilo niti Hrvatske, kazao je više puta predsjednik dr. Franjo Tuđman. Hvala vam, dragi vjernici, na vašoj pomoći poglavito onima koji su bili najviše pogođeni u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini“, kazao je mons. Jezerinac koji je potaknuo i djecu i mlade neka žive svoje kršćanske i domoljubne vrijednosti. Vjerujem da će uskoro doći vrijeme kad ćete se vraćati u svoju domovinu. Zato objavljajte svoje kuće u domovini jer je to vaš dom. Tu su rasli vaši djedovi, tu je grob oca i majke, djeda i bake. Obnavljajte, jer do-

ći će vrlo brzo vrijeme povratka domu i domovini, potaknuo je okupljenje na kraju mons. Jezerinac.

U prikaznim darovima vjernici u narodnim nošnjama prinijeli su kruh, vino, kip Presvetoga Srca Isusova, kip bl. Alojzija Stepinca, pralik Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta, hostije i kalež. Misno slavlje svojim je pjevanje uveličao zbor zajednica pod vodstvom Marijane Došlin i Vanesse Adelfio. Nekoliko pjesama izveo je i dječji zbor njemačke župe sv. Marije iz Heidenheima pod vodstvom Carmen Webes, a jednu pjesmu uz pratnju na gitari izvela je djevojčica Sofie Uremović. Na kraju je otpjevana zahval-

na pjesma „Te Deum“. Vlč. Koretić je svima uputio riječi zahvale te zaželio Božji blagoslov u daljnjem djelovanju zajednica.

Slavlje je nastavljeno u župnoj dvorani zajedničkim objedom, nakon čega je izveden prigodni program. Prigodnu riječ uputili su mons. Jezerinac, generalni konzul Novokmet, mons. Prstec koji je bio voditelj misije Aalen pet godina, vlč. Koretić i drugi. Svi su oni istaknuli važnost daljnjeg okupljanja u svojim katoličkim zajednicama, te su istakuli kako su Hrvati u zajedništvu s Katoličkom Crkvom sačuvali svoj identitet. Vlč. Koretić je posebno riječi zahvale uputio njemačkim vjernicima i župama u kojima se Hrvati okupljaju na misna slavlja i zahvalio svima na potpori. U programu je dan povijesni presjek života i djelovanja u zajednicama (misiji), a u programu su, na oduševljenje okupljenih, nastupile folklorne skupine djece, mladih i odraslih. Program je vodila Suzana Novosel. **Tekst i snimke: Adolf Polegubić**

Piše:
mr. Andela
Jelić

Otac

Konačni ključ za prosudbu biblijskih likova očeva ostaje njihov odnos prema Božjem planu za život čovjeka.

Riječ otac pojavljuje se u Bibliji gotovo dvije tisuće puta kao jedan od ključnih pojmova Svetog pisma i cjelokupnog kršćanstva, jer se Bog čovjeku objavio kao Otac. No, primjeri biblijskih likova očeva, ne čine homogenu sliku, već pred čitatelja donose niz različitih ljudi, koji su svoje očinstvo obilježili vlastitim karakteristikama, vrlinama i manama. Konačni ključ za prosudbu likova ostaje njihov odnos prema Božjem planu za život čovjeka.

Abraham i dijete obećanja

Abrahamovo ime već u sebi sadrži riječ otac (hebrejski *ab*) i njegova je priča priča o očinstvu, začetom u želji, ostvarenom po Božjem obećanju, pročišćenom kroz kušnju. Naracija knjige Postanka ocrta Abrahama kao složen lik, svjedoka vjere i hrabrosti. Jedan od najsnažnijih trenutaka pripovijesti je obećanje potomstva, u trenu kad je Abraham sam već izgubio svaku nadu. No Abraham prihvaća obećanje, u nadi protiv svake nade (Rim 4,18), i konačno postaje ocem. Njegovo je dijete, Izak, dijete obećanja. Prije no što je postao otac, Abraham je iskusio nemoć ostvarenja svojega očinstva. U toj nemoći, koju ni sin dobiven od Sarine sluškinje Hagare nije mogao otkloniti, Abraham je spoznao svoje granice, mjesto na kojem započinje Božje djelo u čovjekovom životu. Rođenje sina Izaka od ljubljene žene Sare za Abrahama nije niti u jednom trenutku moglo biti neka vrst osobne zasluge ili razlogom za oholost. Iz nemoći je spoznao darovanost života. Abraham zna da ne raspolaže životom svojega djeteta: Izak ostaje dijete obećanja, Božjeg plana. Iskustvo darovanosti života djeteta priprema ga za tešku kušnju: poziv na žrtvu na gori Morija. Abraham, kao neka predlika patnika Joba, zna da Bog daje i Bog uzima (Job 1,21), ali njegova poslušnost Bogu nipošto ne znači indiferentnost prema vlastitom djetetu. Naprotiv: nezamisliva je bol raskidala njegovo srce, jer čovjeku nije moguće shvatiti kako bi Onaj koji daruje život, po vlas-

titoj volji mogao prekinuti životnu nit željno iščekivanog djeteta. Poziv da ode s Izakom na goru žrtvovati shvaćen je u tradiciji kao Božja zapovijed da žrtvuje vlastitog sina. No, Abraham jasno kaže – Bog će providjeti janje za žrtvu. Već je iskusio Božju intervenciju u svom životu, zna da je Bog gospodar života, i to mu Bog potvrđuje: njegova se slika Boga pročišćuje u sigurnosti da Bog od čovjeka ne traži nikakve okrutnosti. Njegovo je očinstvo ogledalo njegove vjere: do kraja otvoreno i hrabro u poslušnosti Božjoj riječi, rada životom.

Jiftah i žrtva obećanja

Nasuprot Abrahamu stoji starozavjetni lik Jiftaha, čovjeka koji je prema knjizi o Sucima, bio također dio Božjeg plana, ali ga je iznevjerio zbog svoje želje za moći. Kako bi postigao svoj cilj, Jiftah se predvodeći narod u borbu zavjetuje: po pobjedi Bogu će prinijeti za žrtvu paljenicu ono „što prvo krene prema njemu iz njegove kuće“ (Suci 11,32). Igrom slučaja, njegova kćer uputila se prva prema njemu da ga pozdravi nakon bitke, i on shvaća kamo ga je doveo preuzetni zavjet. I ovu priču prožima obećanje, ali ne ono Božje, već obećanje ograničeno ljudskim planovima i ambicijama.

Jiftah je tip čovjeka i oca koji sebe stavlja na prvo mjesto, i sve što čini – čini zbog sebe. Njegova prva motivacija izražena je u Sucima 11,9 „ako pobijedimo, hoću li biti vaš poglavar?“. Jasno je da njegov cilj nije sloboda i mir vlastitog naroda, već uspon na društvenoj ljestvici, titula poglavara. Time je i kasnije izrečeni zavjet stavljen u funkciju vlastite promocije.

Kćer, koja mu dolazi u susret, ne odvraća ga izravno od njegova zavjeta, ali naglašava: „ako si ti učinio zavjet, učini kako si se ti zavjetovao“... time jasno daje do znanja da nije Bog onaj koji želi žrtvu, već je Jiftah sam svoju obitelj podredio svojoj ambiciji, svom planu. Jiftah dotiče svoje dno kad ostaje pri svom obe-

ćanju koje je u suprotnosti sa svime što zna o Bogu. Za razliku od Abrahamovog, Jiftahova priča pokazuje što se događa kad čovjek Boga podvrgava svojim ambicijama: gasi se život, svoj i vlastite djece.

Josip i ispunjenje obećanja

Treći tip oca potražiti ćemo u Novom zavjetu. Uzorni Josip, zaručnik Marijin prihvatio je Mariju kada se ona prema Matejevu evanđelju „našla trudna po Duhu Svetomu“ (Matej 1,18). Evanđelist Matej tumači nam Josipove nakane, ali ne i njegove riječi, te Josipa vidimo kao čovjeka tišine. Matej nas vodi u Josipov san, suvremenim rječnikom – u Josipovu podsvijest, u kojoj andeo raspršuje Josipov strah. Josip može provjeriti anđelove riječi u Pismu, jer u snu čuje i to da je „pisano: Djevica će začeti i roditi sina“ (Matej 1,23; Izaija 7,14). Od nemirnog sna do hrabrosti vjere – Josipa vodi povjerenje u zapisanu Božju riječ, koja se ovdje ispunjava. Josipove riječi ustupaju prostor Božjoj riječi, njegovi planovi prepuštaju inicijativu Božjem planu.

Zaručnik Marijin i po zakonu židovskom otac Isusov, kao glava obitelji, Josip u tišini i jednostavnosti prati životni put Isusa i Marije. Evanđelja nam na kraju nisu prenijela niti jednu njegovu riječ. No evanđelist Matej jasno će reći da je to bio čovjek pravedan, što znači da je tražio Božju volju, da je živio prema Božjim zakonima, prema zlatnom pravilu: ne čini drugome što ne bi htio da drugi čini tebi. Josip, kao otac obitelji i radnik, otkriven nam je postupno, kroz osobe čiji život i rast podupire. Isus i Marija nisu o Josipu pričali, nego su svojom osobnošću pokazali kakav je bio čovjek koji ih je prihvatio i štutio u trenucima najveće ranjivosti. Njihova je obitelj, po Josipovoj očinskoj brizi, bila raj, okruženje prihvaćanja, rada i rasta. Josip i njegovo očinstvo ogledaju se u plodovima njegova života, u Božjem sinu Isusu i njegovoj majci Mariji, u ispunjenju Božjeg obećanja. ■

Fröhlich sein, Gutes tun und die Spatzen pfeifen lassen

Die Salesianer Don Boscos feiern in diesem Jahr den 200. Geburtstag ihres Ordensgründers Johannes Bosco. Giovanni Melchiorre Bosco wurde am 16.8.1815 in der Nähe von Turin geboren. Im Jahre 1841 wurde er in Turin zum Priester geweiht. Er begann sich fortan um die bedürftigen und benachteiligten Jugendlichen der Stadt zu kümmern. Don Bosco gründete eine religiöse Vereinigung, die 1874 von Papst Pius IX. als „Gesellschaft des Heiligen Franz von Sales“ (bekannt als Salesianer Don Boscos) anerkannt wurde.

Der Gedenktag des hl. Johannes Bosco in der katholischen Kirche ist der 31. Januar. Aus Anlass seines 200. Geburtstages werden die Salesianer Don Boscos hierzulande rund um dieses Datum und bis Ende Februar dieses Jubiläum feierlich begehen.

„Den Spruch „Fröhlich sein, Gutes tun und die Spatzen pfeifen lassen!“ kennt fast jeder aus Poesiealben, Kalendern oder von Spruchkarten. Zurück geht er auf Johannes Bosco.

Für den Priester, Erzieher und „Sozialarbeiter“ war dieser Satz weit mehr als ein netter Spruch: In ihm spiegelt sich die Grundhaltung seines Lebens und seiner erzieherischen und pastoralen Tätigkeit. Sein Erziehungsstil gründete auf Liebe, Vernunft und dem gelebten Glauben. Doch was wollte der hl. Johannes Bosco mit diesem so leicht daherkommenden Sprichwort eigentlich sagen?

Fröhlich sein ...

Don Bosco wusste sich besonders gesandt zu den jungen Menschen, die es schwer hatten im Leben und die ausgegrenzt waren. Sich niederdrücken lassen hilft aber nicht weiter und künstlicher Spaß, der oft an der Oberfläche bleibt, auch nicht.

Als Erzieher und Priester versuchte Don Bosco, seinen Jugendlichen Hoffnung aus dem christlichen Glauben zu vermitteln und ihnen durch Wort und Tat das „Evangelium“, die Frohbotschaft, zu bezeugen. Als Seelsorger wusste er: Wer sich in der „guten Nachricht“ von Jesus, dem Lebensbringer, verwurzelt, der gewinnt auch

den Mut und die Stärke, die Aufgaben des Lebens zu bewältigen.

„Dient dem Herrn in Freude“ (Ps 100,2), dieses Psalmwort war nach dem Zeugnis seiner Biographen eines der Lieblingsworte Don Boscos; und die im Glauben gründende Freude bildete die Basis seines Jugendwerkes (MB VI, 4). Selbst ergriffen von der Frohbotschaft konnte er als ein „Heiliger der Freude“ auch seine Jugendlichen mit der Freude des Evangeliums anstecken. Und es war für ihn und seine Jungen nur ganz natürlich, dass sich die Freude am Leben und die Freude am Glauben auch in Humor und Spaß, Feiern und Geselligkeit, Musik und Theater, Sport und Spiel ausdrückten.

Gutes tun ...

Die Freude im Sinne des Evangeliums will sich verschenken. Und so war Don Bosco auch ein „Mann der Tat“ und ein „Heiliger der Nächstenliebe“. Die materielle und seelische Not der Jugendlichen, der er in den Gefängnissen, auf den Straßen und Plätzen und auf den Baustellen Turins begegnete, erschütterte ihn zutiefst. Und er versuchte Abhilfe zu schaffen, wo er nur konnte. Er wusste, dass sich der Glaube auch in der praktizierten Liebe zeigen muss, so wie es der erhöhte Herr im Evangelium selber sagt: „Was ihr für einen meiner geringsten Brüder getan habt, das habt ihr mir getan“ (Mt 25,40). Das war die Triebfeder des rastlosen Wirkens Don Boscos zum Wohl der benachteiligten jungen Menschen. Gottes- und Nächstenliebe waren für ihn die zwei untrennbaren Seiten einer Medaille. Aus diesem Geist heraus forderte er seine Schüler immer wieder auf, es ihm gleich zu tun: „Tut, was ihr könnt! Gott wird hinzufügen, was wir nicht vermögen.“ (MB II, 395)

... und die Spatzen pfeifen lassen

Aus den Zeugnissen seiner Biographen wissen wir, dass Johannes Bosco den Spruch vor allem brauchte, wenn er sich in seinem Engagement mit Widerständen und Schwierigkeiten konfrontiert sah – und davon gab es in

seinem Leben reichlich! – oder wenn ihm andere von ihren Schwierigkeiten erzählten

(vgl. MB VI, 3; X, 540). So lädt der Satz zu einer Gelassenheit ein, die in einem tiefen Gottvertrauen wurzelt. Er fordert dazu auf, sich nicht bei jeder Widerwärtigkeit „ins Bockshorn jagen zu lassen“, sondern einem als richtig erkannten Weg zielstrebig zu folgen. Und er erinnert an das Wort Jesu an seine Jünger, in welchem er sie zu furchtlosem Bekenntnis aufruft: „Fürchtet euch also nicht! Ihr seid mehr wert als viele Spatzen“ (Mt 10,31). „Fröhlich sein, Gutes tun und die Spatzen pfeifen lassen“ – ein motivierendes und ermutigendes Wort auch für heute. Wer es, im wahrsten Sinne des Wortes, „beherzigt“, lebt ganz im Geist des Evangeliums und wird mit seinem Zeugnis anziehend und ansteckend sein.“

(P. Reinhard Gesing;

Quelle: www.donbosco.de)

Zu der kroatischen Provinz der Salesianer zählen heute über 100 Mitglieder. Dazu gehören zwei Formationen, elf reguläre Ordenshäuser, dreizehn Pfarreien und drei Jugendzentren. Der Sitz der Provinz ist in Zagreb, Omiška 8. Neben den Salesianern (SDB) gibt es in Kroatien auch weitere Zweige der salesianischen Gemeinschaft: die Schwestern von der Heimsuchung Mariä in Zagreb, Rijeka und Čabar; die Mitarbeiter Salesianer in Zagreb, Split, Rijeka, Zadar und Žepče; die ehemaligen Schüler in Zagreb, Rijeka und Žepče. Sie alle werden in ihrem Wirken – sei dies organisiert in Gemeinschaften oder Vereinigungen oder spontan aus eigenem Impuls und aus persönlicher Überzeugung – von dem gleichen Geist geleitet und haben zum Ziel das Wohlergehen der Jugend.

Lasst uns zusammen mit unseren salesianischen Mitbrüdern und den ihnen anvertrauten Gläubigen, auch in den kroatischen Missionen hierzulande, das Jubiläumsfest frohen Herzens mitfeiern.

Ihr

Prfr. Ivica Komodina, Delegat

FAMILIENSONNTAG 2015

„Familien brauchen echte Wahlfreiheit“

Knotenpunkt Familie – unter diesem Motto beging die katholische Kirche in Deutschland am 18. Januar 2015 den Familiensonntag. In zahlreichen Gemeinden und Einrichtungen wird der Familiensonntag alljährlich als Gelegenheit genutzt, Themen rund um die Familie in den Fokus zu rücken. Vieles stürmt auf die Familie ein, soll von ihr geleistet werden, mutet man ihr zu. Familie ist oft ein zutiefst beglückender, aber auch höchst anstrengender Lebensbereich zugleich: Ein zentraler Knotenpunkt im Leben. Familien brauchen Sympathie und Unterstützung, damit der Knoten auch in Belastungssituationen nicht reißt. „Und Familien brauchen auch Bewegungsfreiheit, um all den Aufgaben, Erwartungen, Bedürfnissen und Anforderungen gerecht werden zu können. Sie brauchen echte Wahlfreiheit darin, wie sie mit der Gestaltung des Familienlebens und der Aufteilung von Familien- und Erwerbszeiten umgehen und dürfen nicht in festgelegte Muster gedrängt werden“, so Bischof Dr. Heiner Koch (Dresden-Meißen),

Vorsitzender der Kommission für Ehe und Familie der Deutschen Bischofskonferenz. „Allen, die sich für das Gelingen von Ehe und Familie ein-

setzen, sei an dieser Stelle ein herzlicher Dank für ihr Engagement gesagt.“

In der katholischen Kirche bildete der Familiensonntag 2015 den Auftakt zu einem Jahr, in dem die Familie eine besondere Bedeutung hat. Nach der Außerordentlichen Bischofssynode im Herbst 2014 wird sich auch die Ordentliche Generalversammlung der Bischofssynode 2015 mit dem Thema Ehe und Familie befassen und unter anderem nach Perspektiven für eine künftige Familienseelsorge suchen. Bischof Koch: „Das braucht viel Mut und manche Bereitschaft zum Wagnis, das braucht auch die Kraft des Zusammenhaltes und der Verlässlichkeit. Aus solchen Spannungen kann die Einsicht in die Wahrheit und die Kraft zur Kreativität erwachsen. Eine Synode lebt eben, wir haben es gerade erlebt, aus ihrer Buntheit und Vielseitigkeit, die überraschend ist und doch die Einheit wahr.“

Zahlreiche Anregungen zum Nachdenken und Diskutieren über das Thema des Familiensonntags bietet das Themenheft, das vom Sekretariat der Deutschen Bischofskonferenz zum Familiensonntag 2015 herausgegeben wird. www.dbk.de

BONN

Neue Ausstellung im Haus der Geschichte

Immer bunter. Einwanderungsland Deutschland

10. Dezember 2014 – 9. August 2015 – Öffnungszeiten:

Di–Fr, 9–19 Uhr; Sa, So und Feiertage 10–18 Uhr, Eintritt frei

Das Haus der Geschichte beleuchtet in seiner Ausstellung „Immer bunter. Einwanderungsland Deutschland“ vom 10. Dezember 2014 bis 9. August 2015 die verschiedenen Phasen der Zuwanderung nach dem Zweiten Weltkrieg. Rund 800 Exponate vom Moped des einmillionsten Gastarbeiters über das Kostüm des ersten schwarzen Karnevalsprinzen bis zu den Gasflaschen vom gescheiterten Attentat auf dem Kölner Hauptbahnhof zeugen von der Vielfalt der Alltagskulturen und Weltbilder, aber auch von Spannungen, Konflikten und Gewalttaten bis in die Gegenwart.

„Deutschland als Einwanderungsland hat viele Gesichter und Geschichten, die wir aus unterschiedlichen Perspektiven erzählen. Trotz vieler Ängste und Sorgen bereichern Menschen aus vielen Ländern, die zum Teil seit Jahrzehnten mit uns zusammenleben, unsere Gesellschaft“, erläutert Prof. Dr. Hans Walter Hütter, Präsident der Stiftung Haus der Geschichte.

Auf der Ausstellung sind ebenfalls einige Exponate vom Büro für Kroatenseelsorge in Frankfurt am Main zu sehen. Im Einzelnen sind dies die Zeitschrift „Živa zajednica“ (Lebendige

Gemeinde), Dokumente der Bibel-Olympiade, das Branimir-Kreuz sowie weitere wichtige Zeitdokumente. An der offiziellen Ausstellungsöffnung am 9. Dezember 2014 nahm auch der Delegat für die Kroatenseelsorge in Deutschland, Pfr. Ivica Komadina, teil. www.hdg.de/K.K.

NAŠE ZAJEDNICE

FRANKFURT AM MAIN

Započela proslava 50. obljetnice misije

Hrvatska katolička župa u Frankfurtu započela je u subotu 6. prosinca 2014. proslavu jubilarne 50. obljetnice nekadašnje misije, a danas župe Frankfurt, nikolinjsko-božićnom proslavom u dvorani u Bergen-Enkheimu u Frankfurtu na Majni. Svečanu svijeću u znak jubileja upalio je provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman u nazočnosti voditelja HKŽ Frankfurt fra Željka Čurkovića. Tijekom proslave sv. Nikole od prodaje ručnih radova djece i roditelja te prodaje jela i pića prikupljali su se prilozima za financiranje izgradnje oltara i dvaju ambona koje Hrvatska katolička župa (HKŽ) Frankfurt želi darovati crkvi Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta u Kninu. U programu, koji je oduševio dubokom ispunjenu dvoranu posjetitelja u Bergen-Enkheimu,

Na proslavi je bio i provincijal fra Joško Kodžoman

mu, izvedeni su prigodni igrokazi, a nastupili su misijski zborovi i folklorne skupine. U zabavnom dijelu progra-

ma nastupila je frankfurtska skupina „Upitnik“.

Tekst i snimke: www.fenix-magazin.com

U bogatom programu sudjelovali su i djeca i mladi

Adventsko slavlje

U ponedjeljak 2. prosinca 2014., u župnoj dvorani Hrvatske katoličke župe Oca Ante Antića u Frankfurtu na Majni, održano je adventsko slavlje za najstarije članove te župe. Kao i predhodnih godina, pripremljen je raznolik program u kojem su aktivno sudjelovali stariji vjernici. Vrijedne ruke su se pobrinule da nitko ne ostane ni gladan ni žedan. U toploj i ugodnoj atmosferi brzo je prošlo to adventsko poslijepodne, a radost iščekivanja Kristova rođenja dotakla je sve prisutne.

I.P.

BERLIN

Osnovan Franjevački svjetovni red

U petak 5. prosinca 2014. u Hrvatskoj katoličkoj misiji Berlin u sklopu redovitih mjesečnih tribina-predavanja na prvi petak župnik fra Frano Čugura održao je predavanje o temi „Sv. Franjo Asiški i Franjevački svjetovni red“. Istaknuto je između ostaloga kako su i mnogi ugledni ljudi i biskupi bili i jesu članovi tog reda. Tim je predavanjem ujedno i osnovan treći red u misiji. Nakon predavanja uslijedila su zanimljiva pitanja i razgovori o temi. Franjevački svjetovni red imat će svoje redovite susrete jednom mjesečno

te će se tako polako pripremati i bolje upoznavati sa životom sv. Franje i samim redom.

Dr. fra Ivan Macut

Obavijest pretplatnicima

Molimo pretplatnike neka nam obvezno i žurno jave promjenu adrese, kako bismo im na vrijeme mogli slati Živu zajednicu na ispravnu adresu.

Uredništvo Žive zajednice

REUTLINGEN – VUKOVARSKI MEMORIJAL 2014.

Vukovar – mjesto posebnog pijeteta

Utorak 18. studenog 2014., obilježena je tragedija grada Vukovara – Vukovarski memorijal. Geslo ovogodišnjeg memorijala je bio prigodno: „Vukovar – mjesto posebnog pijeteta“. Odlučeno je da će, zbog novonastale situacije svaki memorijal imati isto geslo. Memorijal je u Hrvatskoj katoličkoj zajednici Reutlingen započeo sv. misom u crkvi sv.

mo u Vukovaru, nego i u Škabrnji, te u mnogim mjestima domovine.

Kako vrijeme prolazi u opasnosti smo zaboraviti događaje naše novije povijesti, pa čak i one velike i važne, a u njih se ubraja i žrtva koju je podnio grad Vukovar. Na isti dan stradala je i Škabrnja, te su i ondje pali mnogi životi. Povijest ne možemo mijenjati, ali se možemo i trebamo pris-

domovine, ali i nastojati osobno graditi upravo takvu budućnost, a možemo li to ako se ne sjećamo što je netko učinio za nas, poručio je vlč. Ivica. Prisjećajući se hrabrih majki Kate Šoljić i Olge Jukić, vlč. Ivica je posvijestio da oprost i zaborav nisu jednaki. Oprostiti se može, ali zaboraviti je teško, osobito ako smo izgubili svoje najmilije. Nakon sv. mise slijedio je pri-

Miso slavlje predvodio je vlč. Ivica Zrno

Wolfganga u 19 sati koja je slavljenja za poginule branitelje Vukovara i Škabrnje, ali i cijele domovine. Vlč. Ivica Zrno je istaknuo kako taj memorijal ima svrhu prisjećanja na tragediju koja se dogodila, ne samo gradu Vukovaru, nego i u cijeloj domovini. U memorijalu su sudjelovali i vjernici iz te tri hrvatske katoličke zajednice – Reutlingen, Metzingen i Tübingen. Vlč. Ivica je podsjetio da je prošlo 23 godine od stradanja Vukovara – Grada heroja, ali rane su vidljive još i danas. I nije se ta strahota dogodila sa-

jetiti što se sve dogodilo. Vlč. Ivica je istaknuo kako taj memorijal ima svrhu prisjećanja na tragediju koja se dogodila, ne samo gradu Vukovaru, nego i u cijeloj domovini. Svrha tog memorijala je sjetiti se događanja koji su vezani za stradanje Vukovara, moliti za poginule branitelje, one koji su prošli strahote srbijanskih logora, a i danas su živi, za njihove obitelji kojima je osobito teško kroz ove dane, te za sve nas kako bismo znali cijeniti ono što su oni učinili za nas. Osobito se trebamo moliti za lijepu budućnost

godni program. Sprovođenim obredima pomolili su se za sve poginule branitelje, a nakon toga gledana je igrano-dokumentarna drama redatelja Eduarda Galića „Vukovarska pasija i križni put“. Radi se o potresnom filmu o patnji bez mržnje i punoj suosjećanja za ljudski život. Ta dokumentarna drama prikazuje posljednja 24 sata vukovarske muke, od upada JNA i srpskih paravojnih postrojbi u grad, predaje branitelja i križnog puta do sljedećeg dana kada su u sa svitanjem strijeljani na Ovčari. **Ivica Zrno**

HAMBURG

Hrvatska pjesnička večer

U petak 12. prosinca 2014. u večernjim satima u prostoriji Instituta za slavistiku u Hamburgu Hrvatsko kulturno društvo „Napredak“ e.V. – podružnica Hamburg, organizirala je prvu pjesničku večer Hrvata, koji duže vrijeme žive i rade u Hamburgu, a istovremeno njeguju svoj materinski jezik pišući poeziju na hrvatskom jeziku. Uz autore Adrianu Arps, Antu Perkušića, Ivana Turkalja, č. s. Jasnu Matić, Mirjanu Djedović

Tachlinski i Zorana Vučinu Dona, svojim lijepim glasom prisustvovala je i glazbena umjetnica Janja Okić. Na svečanom slavlju uz mnogobrojne goste bio je prisutan i hrvatski konzul savjetnik iz Hamburga Stanko Lipnjak, koji je srdačno pozdravio autore, organizatore, kao i sve prisutne te večeri. Pohvalio je autore koji njeguju i šire po svijetu hrvatsku kulturu kroz svoja pisana djela, te dodao da je tako nešto bilo jako potrebno za kultu-

ru hrvatskog naroda koji živi u Hamburgu. Pozdravni govor je uputio i prof. dr. Robert Hodel koji je omogućio prostor i odazvao se sa svojim suradnikom Seadom Porobićem s Instituta za slavistiku iz Hamburga. Među uzvanicima u publici bio je i glazbenik Sead Memić-Vajta.

Okupljeni su uživali u stihovima, a nakon pjesničke večeri nastavljeno je druženje uz prigodni domjenak do kasno u noć. ■

NEUMÜNSTER

Jubilej o. Pere Šestaka

Da se u predbožićno vrijeme – 21. studenog 2014. – tako puno vjernika iz cijele pokrajine Schleswig-Holstein okupilo na misnom slavlju u Neumünsteru, sigurno je ugodno iznenadilo voditelja Hrvatske katoličke misije u Schleswig-Holsteinu, o. Peru Šestaka. Vidno obradovan i dirnut bio je tek kad je čuo da su svi oni došli čestitati i proslaviti s njim dvadeset godina njegova pastirskog rada u toj njemačkoj pokrajini. Kako je u pozdravnom govoru istaknuo Mile Hrkač, bilo je to prvi put da su župna vijeća pripremila tako veliko slavlje bez znanja i bez i zauzetosti o. Pere. Mnogi su mu govornici zahvalili na predanom radu okupljanja malobrojnih hrvatskih katoličkih vjernika u Schleswig-Holsteinu, na izgradnji i formiranju tih misijskih zajednica. Svaka je zajednica razvila svoj prepoznatljivi način rada i suživota, a svećenik ih ohrabruje da razvijaju vlastite ideje i da čine samostalne korake. Njegovo poticanje da se i međusobno povezuju i okupljaju uradilo je plodom: na važnim okupljanjima pojedine misijske zajednice nađe se uvijek gostiju iz drugih gradova.

O. Pero Šestak održava svakonedjeljno ili dvotjedno misna slavlja u Kielu, Neumünsteru, Lübecku, Rendsburgu, Quickbornu, pa čak i u Koldingu u susjednoj Danskoj. Na tim putovanjima ga prati kantor Mijo Papić,

O. Pero Šestak sa skupinom vjernika

koji misna slavlja obogaćuje glazbenom pratnjom na orguljama i svojim glasom. Zahvaljujući i dobrim odnosima o. Pere s njegovim njemačkim kolegama, hrvatske su zajednice dobrohotno prihvaćene u crkvama i dvoranama njemačkih crkvenih zajednica.

Vjernici su svjedočili koliko im znače svakonedjeljna okupljanja na sv. misi kao i druženje i razgovori na hrvatskom jeziku. To je mjesto okupljanja i „punjenja baterija“ pozitivnim iskustvima. Zahvaljivali su župniku na dobrim i ohrabrujućim riječima u pro-

povijedi, na pouzdanosti, kao i za koju dobru šalu na druženju nakon sv. mise. O. Peri su vjernici darovali knjige sa slikama krajolika i naselja u Schleswig-Holsteinu, u kojima će naći sličnosti s onima iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Ravnice, brežuljci, more, pa čak i krš u Bad Segebergu, podsjećaju na krajolik naše domovine. Vjernici su ujedno o. Peri Šestaku zaželjeli još puno dobrih godina u vođenju Hrvatske katoličke misije na području pokrajine Schleswig-Holstein. **Renata i Ludwig Steindorff, Kiel**

WIESBADEN

Božićno-nikolinjska proslava

U nedjelju 14. prosinca u Hrvatskoj katoličkoj misiji Wiesbaden prigodnim programom proslavljeno je Nikolinje te nadolazeći božićni blagdani. Za vrijeme euharistijskog slavlja, koje je predslavio župnik dr. fra Ante Bilokapić, vjeroučenici su u pripremi za Božić prinijeli svoj božićni dar pred oltar za teško oboljelu djecu u Bosni, te se na taj način uključili u akciju „Kap dobrote“, koju redovito objavljuje revija „Svjetlo riječi.“

Nakon sv. mise u velikoj dvorani župe sv. Kiliana, djeca i mladi su svojom kreativnošću pokazali što su uz vjeronaučne susrete pripremili pod vodstvom s. Aukšilije Milić. Najmlađi su recitali i pjevali, dok su starija djeca i mladi sudjelovali u igrokazima „Raduj se Marija“, „Kralj ljubavi“ i „Vaga svetog Nikole“, s kojima su izvrsno plokazali svoje glumačko umi-

jeće. Dakako, zbor djece i mladih s velikim zanosom su pjevali birane božićne pjesme. Roditelji, bake i djedovi i prijatelji pažljivo su pratili program te velikim pljeskom nagradili sudionike programa, a cijeli program je najavljivala i vodila Nikolina Komušanac. Na kraju programa djecu je

osobito razveselio dolazak svetog Nikole, koji je bio srdačno pljeskom pozdravljen. U zajedničkom druženju sveti Nikola je djecu pohvalio za njihov trud i potaknuo ih da nastave i ubuduće biti vrijedni članovi župne zajednice te im je svima na kraju podijelio darove. **Ana Kramarić**

SINDELFINGEN

Proslava 700. rođendana

Prva generacija „Gastarbeiters“ se polako oporavlja. Na redu je druga i treća, a u najnovije vrijeme i „nova generacija“ doseljenika. To je vidljivo u svim mjestima i gradovima i u svim hrvatskim katoličkim misijama. Zaredali su „okrugli rođendani“ najčešće 70. i 75. U Hrvatskoj katoličkoj zajednici Sindelfingen dogodilo se nešto nesvakidašnje. Prebrojavajući svoje vršnjake, dugogodišnji socijalni radnik Caritasa Anto Batarilo ustanovio je da ih je 15-ak rođeno ratne 1944. godine, što znači da su 2014. godine slavili svoje „okrugle“ 70. rođendane. Ustanovio je da su se samo dvojica do sada vratili u Hrvatsku, a dvojica su već napustila ovaj svijet.

Pao je prijedlog da se u kasnu jesen pozove cijela župna zajednica, odnosno Hrvatska katolička misija čiji su jubilarci redoviti i aktivni članovi na druženje i malo čašćenje nakon sv. mise. Voditelj zajednice fra Ivica Erceg podržao je ideju i pozvao u ime jubilaraca sve nazočne u prepunoj crkvi. U nedjelju, na blagdan Krista Kralja,

23. studenoga 2014., odazvao se relativno velik broj, a bilo je pripremljeno svega za još toliki broj. U zadnji trenutak od pročitanih deset imena dvojica su izostala (smrtni slučaj u užoj obitelji i teže zdravstvene tegobe). Susret je ipak održan, ali bez glazbe i pjesme. Supruge slavljenika, a i druge žene pripremile su obilan stol. Uz ugodne razgovore druženje je potrajalo cijelo poslijepodne i svima će ostati u ugodnom sjećanju. Mnogi

su pitali, gdje su 70-godišnjakinje? Izgleda da je takvih manje nego muških. Kao i u mnogim zemljama, žene rado kriju godine, pa čak i one koje ne idu često ili redovito u frizerske, kozmetičke i druge salone za pomlađivanje i uljepšavanje. One koje su se same javile, jubilarci su ih pozvali da budu gošće na tom slavlju. Jubilarci vjeruju da su tako dali dobar primjer i da će ubuduće biti još takvih i muških i ženskih susreta.

S.H.

Na fotografiji s lijeva prema desno: Vlado Gršetić, Nikola Vučetić, Petar Galić, Božidar Vezilj, Ante Knežević, Rudolf Marić, Anto Batarilo i Bože Nenadić

KELKHEIM

Župno nikolinjsko-božićno slavlje

Čisti prihod od proslave u iznosu od 7000 eura po peti je put namijenjen školskim sestrama franjevkama Krista Kralja splitske Provincije Presvetoga Srca Isusova, koje više od četrdeset godina djeluju u misijama u Kongu u Africi.

Hrvatska katolička župa Main-Taunus/Hochtaunus organizirala je u subotu 13. prosinca nikolinjsko-božićnu proslavu u Gradskoj dvorani u Kelkheimu. U slavlju je sudjelovao i generalni konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Frankfurtu Josip Špoljarić sa suprugom. Riječi dobrodošlice svima uputio je žup-

nik fra Marinko Vukman istaknuvši pritom važnost međusobnog okupljanja, radosti i slavljenja. Ovom slavlju se na poseban način raduju djeca i mladi koji nas svake godine svojim nastupom uspješno iznenađuju pod vodstvom svojih voditeljica i voditelja naših brojnih skupina, kazao je fra Marinko. Generalni Konzul Špoljarić srdač-

no je pozdravio okupljene. Uslijedio je bogati program. Predškolkolke Petra Radoš i Martina Šego izvele su recital „Dječji oglas“, u kojem su djeca zamolila sv. Nikolu za puno darova. Potom je zbor djece i mladih otpjevao dvije pjesme, a kasnije im se pridružio i zbor predškolaraca pa su svi zajedno izveli još dvije pjesme. Zborovima je ravnala s. Magdalena Višić, voditeljica zborova. Slijedila je recitacija pod nazivom „Sveti Nikola“, koju su izveli prvopričesnici i djeca 4. razreda. Nastupila je i odrasla župna folklorna skupina koja je izvela ples „Lika“. Skupinu vode Martina Višić, Marta Drežnjak, Martina Pavlović i Antonija Kreković. Na slavlje je stigla i folklorna skupina Hrvatske katoličke misije Mainz, koja je izvela „Imotsko kolo“, pod vodstvom Josipa Žeravice. Nastupila je i župna mala i srednja folklorna skupina koja je izvela „Podravske plesove“, a vodi je Klara Banovčić. Izveden je i igrokaz „Nikolin dolazak“, koji je uvježbala koordinatrica Hrvatske nastave u Hessenu i Saarlandu Smiljana Veselić-Vučina. Zbor djece i mladih izveo je pjesmu

KREFELD/SIEGEN

Obogaćenje međusobnim iskustvima

U nedjelju 7. prosinca u Hrvatskoj katoličkoj misiji (HKM) Krefeld sv. mise je predvodio vlč. Vinko Puljić, voditelj HKM Siegen, a u HKM Siegen fra Šimo Grgić, voditelj HKM Krefeld. Naime, u dogovoru fra Šime Grgića i vlč. Vinka Puljića, na drugu adventsku nedjelju uslijedila je „zamjena“ za misije. Fra Šimo je slavio sv. mise u Attendornu i Siegen, a vlč. Vinko u Krefeldu i Mönchengladbachu. To je jedan od načina da se izmijene iskustva, dadu se mogućnosti međusobnom povjerenju i suradnji i osveži zajednice te se obostrano nešto lijepo doživi, korisno nauči i duhovno se obogati. HKM Krefeld i HKM Siegen su jako male misije, a na taj dan posjećenost sv. mise je bila vrlo velika. U usporedbi s velikim hrvatskim misijama, župama ili zajednicama u Njemačkoj, pohađanje

Za vrijeme misnog slavlja u Siegen

nedjeljnih sv. mise u misijama Siegen i Krefeld je jako dobar. Ta zamjena je za vjernike jedne i druge misije bila ugodno iznenađenje i lijepo osvježenje, posebice u vrijeme došašća. Sv. mise su obostrano bile vrlo lijepo

pripremljene i „svježije“ slavljene jer se taj dan prekinuo ustaljeni, uobičajeni hod. Želja je da se ponekad, možda u vrijeme došašća i korizme, ovakvi susreti organiziraju i u drugim misijama.

Jozo Perleta i dvp

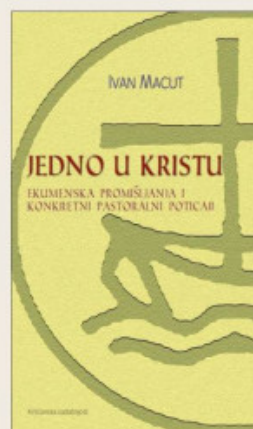
„Nek svima je sretan Božić“, a pridružili su im se i okupljeni u dvorani, nakon čega je sv. Nikola podijelio darove. Kroz program su vodile Antonia Baotić i Kristina Lončar. Priredena je i tombola, a čisti prihod od proslave u iznosu od 7000 eura po peti je put namijenjen školskim sestrama franjevkama Krista splitske Provincije Presvetoga Srca Isusova, koje više od četrdeset godina djeluju u misijama u Kongu u Africi. Članice Frame su u predvorju dvorane priredile akciju pečenja palačinki, a novac ostvaren od prodaje upućen je udruzi „Anđeli“ iz Splita. Valja podsjetiti kako je na drugu adventsku nedjelju, 7. prosinca 2014., župu posjetila teško bolesna djevojčica Nika Rogar iz Zagreba u pratnji roditelja te su se vjernici svesrdno odazvali i prikupili 4000 eura za njezinu operaciju. Vjernici te župe pomažu i djelovanje hrvatskog misionara u Kongu u Africi fra Ilije Barišića te su za 2015. godinu obnovili 180 kumstava, a novac uplaćen u tu svrhu ide za školovanje djece u toj afričkoj zemlji. Za sve je priređen zabavni program u kojem je nastupio „Slasch-Band“ i pjevačica Izabela Martinović. Tekst i snimka: Adolf Polegubić

BERLIN

Jedno u Kristu

Dr. fra Ivan Macut, dušobrižnik u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Berlinu, napisao je i objavio knjigu u prigodi Molitvene osmine za jedinstvo kršćana pod naslovom „Jedno u Kristu. Ekumenska promišljanja i konkretni pastoralni poticaji“, u nizu Ekumena, knjiga 37, u izdanju Kršćanske sadašnjosti iz Zagreba. Knjiga broji 156 stranica. Recenti su prof. dr. Ante Mateljan, prof. dr. Dušan Moro te prof. dr. Niko Ikić. O knjizi je prof. dr. Ante Mateljan između ostaloga napisao: „Ove meditacije mladog ekumenskog teologa Ivana Macuta, objavljenoj prigodom 'Molitvene osmine za jedinstvo kršćana', mada međusobno vrlo raznolike, malen su ali vrijedan korak na tome putu. Neke su već objavljene, druge se ovdje prvi put pojavljuju, ali sve imaju zajednički nakanu: pomoći u trudu oko otvaranja vrata kršćanskoj braći i sestrama, potaknuti na iskreno međusobno razumijevanje i prihvaćanje, te navesti na oslanjanje na Gospodina koji svojim Duhom Svetim iznutra pokreće svaki pravi korak na putu prema kršćanskom jedinstvu. Za nadati se je kako će ovi tekstovi, napisani više u obliku razmišljanja nego znanstvenih teoloških rasprava, biti značajan poticaj daljnjem djelotvornom zauzimanju na ekumenskom polju u Katoličkoj Crkvi, posebno u hrvatskom narodu.“

U knjizi se, uz predgovor i uvod, može više doznati o pitanju euharistijske gostoljubivosti i isključivosti, konkretnim znakovima na ekumenskom putu, ekumenskim naglascima u pastoralnom djelovanju, duhovnom ekumenizmu, pastoralnom djelovanju i ekumenskoj (ne)zauzetosti, mješovitim ženidbama – izazovu Crkvi, zadaći propovijedanja i navještanja Krista i jedinstva Crkve, molitvi – razgovoru s Bogom, ekumenizmu mučenika, opravdanju po vjeri, odgovornosti svećenika za ekumenizam te o protestantima i Blaženoj Djevici Mariji. Na kraju je i pogovor.

REUTLINGEN/METZINGEN/TÜBINGEN

Izrada i prodaja adventskih vijenaca

Na svetkovinu Krista Kralja, 23. studenog 2014., ususret novoj liturgijskoj godini i vremenu Došašća, mladi folklorasi iz hrvatskih katoličkih zajednica Reutlingen, Metzingen i Tübingen – „Sokolovi“, za-

jedno sa svojim roditeljima organizirali su izradu i prodaju adventskih vijenaca. Ta se akcija organizirala po prvi put u tim hrvatskim katoličkim zajednicama i imala je za cilj osvijestiti župljane da je dobro činiti dobro, a

osobito kroz velike i svete dane priprave na rođenje Gospodina Isusa Krista. Izrađeno je 30 adventskih vijenaca, koji su se mogli kupiti nakon sv. mise na postavljenom štandu. Ideja je bila ponuditi vijence članovima tih za-

jednica u svakoj od zajednica, ali se s radošću može reći kako je već u Reutlingenu prodano sve što je izrađeno. Lijepi je to znak da se u dobrome ne smije posustati, ni umoriti jer dobra nakana uvijek naiđe na dobar odaziv.

Kako više nije bilo vijenaca, u ostalim je zajednicama pružena mogućnost ubacivanja dragovoljnog priloga. Na svim mjestima je ukupno sakupljeno 756,00 eura. Sav prihod od prodanih adventskih vijenaca namijenjen je u humanitarne svrhe.

Ivica Zrno

MÜNCHEN

„Proničeš me svega i poznaješ“

U Hrvatskoj katoličkoj župi München, od 27. do 29. studenog 2014., održana je duhovna obnova o temi „Proničeš me svega i poznaješ“ (Ps 139, 1). Voditelj obnove bio je prof. dr. fra Ante Vučković koji je navedenu temu tijekom tri večeri predavanjima, propovijedima i klanjanjima, približavao i produbio. Duhovnu obnovu prve večeri, fra Ante je započeo trima koracima koje je smatrao važnima naglasiti: spoznati da je Isus došao skinuti teret grijeha i krivnje s čovjeka; otkriti što je to volja Božja za mene i činiti ono što je Isus činio.

U svijetu u kojem živimo okrivljavamo jedni druge. Uvijek nam je netko drugi kriv i opterećeni smo teretom krivnje. Tražimo razloge svoje krivnje. Takvim pristupom, sami sebi i drugima oko nas, činimo život još težim. Zato je važna svijest da je Isus došao skinuti naše krivnje, izbrisati naše grijeh. Bez tog prvog učinjenog koraka, ne možemo učiniti ni drugi koji nas vodi do volje Božje. Fra Ante je istaknuo kako današnji vjernici tako olako nazivaju voljom Božjom sve što se događa oko njih. Zato je važno razlikovati i razumjeti da je volja Božja, ono što Isus otkriva u velikosvećeničkoj mo-

Duhovnu obnovu je vodio dr. fra Ante Vučković

litvi, da se svi ljudi spase. Isus koji pere naše krivice i oslobađa od tereta grijeha, onaj je koji u svemu vrši volju Očevu, odriče se svega dajući nam primjer kako i sam kaže: „Primjer sam vam dao da i vi tako činite.“ Pritom je istaknuo simbol umornih i prljavih nogu, a Isus se, kao i učenicima na Posljednjoj večeri, snizuje do svakog pojedinog i pere mu noge. Isus ne pokazuje „prašinu krivnje“, koja se uhvatila za naše noge i koja je neizbježna. On pokazuje ono najbolje i najljepše u svakom čovjeku. To isto traži od nas koji smo krenuli njegovim putem. O. Vučković je istaknuo koliko je važno u svemu slijediti Isusov primjer koji

bi nam trebao biti poticaj u našem svakodnevnom životu. Treću je večer voditelj posvetio pitanju koje Isus pita je-dan mladić u lukinom evanđelju: „Tko je moj bližnji?“ Fra Ante je upozorio na dobre i loše učitelje. Loši su učitelji oni koji na sve imaju odgovor, a dobri, poput Isusa, oni koji nam ne nude gotove odgovore i rješenja već nam pomažu da sami dođemo do odgovora. Tako i Isus ne odgovara ovom mladiću već mu postavlja pitanje: „Što stoji u Zakonu? Kako čitaš?“ Ovo posljednje pitanje, fra Ante je povezao s čitanjem riječi Božje i istaknuo da Božja riječ koju čitamo, ako nije u skladu s ljubavlju ili nas upućuje protiv drugih

HOCHSAUERLAND

Pohod vjernicima

Katolici Hrvati žive i u Hochsauerlandu, dijelu pokrajine Sjeverne Rajne i Vestfalije, a pripadaju Hrvatskoj katoličkoj misiji Siegen. Potrebno je od 100 do 130 km putovati na susret sa tim vjernicima koji se najmanje jedanput mjesečno sastaju na misnom slavlju. To je najdalja filijalna zajednica u misiji. Zahvalno je i lijepo bilo doći k njima. Posebno je zanimljivo po tim krajevima pronalaziti subraću Hrvate koje nitko nije posjećivao godinama, istaknuo je voditelj misije vlč. Vinko Puljić. Pravo je bogatstvo susretati posebno one koji su polovicu ili pak dvije trećine života ostavili u tuđini teško radeći, a pritom svoje rijetko vidali. Posebno je obogaćenje u susretu s bolesnima, kojih je sve više i više. „Čitav život smo teško radili, da bi se vratili doma, ili da bi smo nešto stekli i u starije dane uživali, a vidite što nas snađe“, često se može čuti.

Jedan takav posjet organiziran je pred božićne blagdane. Misijski suradnici Jurica Manjaka i Dražen Matić u pratnji voditelja misije vlč. Puljića potrudili su se organizirati pohod obi-

Skupina vjernika s vlč. Vinkom Puljićem

teljima koje su posjetili i blagoslovili. Obišli su Eslohe, Meschede i Brilon u petak i subotu 9. i 10. siječnja, a u nedjelju 11. siječnja zahvalnom sv. misom za prekrasne susrete, proslavili su Krštenje Gospodinovo, obnovili svoje krštenje, a kasnije obavili i svoju građansku dužnost glasovanja u Düsseldorfu. Jurica je pomno organizirao, nazivao, najavljivao i put pokazivao, a Dražen je vozio i sa sobom nosio šargiju, izvorni instrument iz Srednje Bosne i Posavine, te je profesionalno zasvirao i zapjevao. Nerijetko su mu se pridružili ljudi u pjesmi kod kojih se

zrcalila suza u oku, koja je govorila o ljubavi prema svome rodnom kraju, zvucima rodnog kraja, povijesti svojoj i običajima, što je bilo opjevano u pjesmi. Sve su ih lijepo i dostojanstveno primili i željno su zajednički pobožno molili. Djeca su se radovala darovima, a stariji posjetu Jurice, Dražena i vlč. Puljića. Molili su za blagoslov i plodove mira, zdravlja tijela i duše, uspjeh u životu i radu i na kraju za život vječni. U vremenu od 12. do 14. siječnja župnik vlč. Puljić posjetio je i župljane u Marsbergu, Mederbachu i Winterbergu. ■

♦ Ljudi, plod je našeg lošeg čitanja Riječi. Kroz prisposobu o milosrdnom Samarijancu, fra Ante je istaknuo da je bližnji onaj koji iskazuje drugom milosrđe ne gledajući tko je taj čovjek, jer je ljudska patnja dovoljna da netko bude moj bližnji. O tome što ljude činimo svojim bližnjima i daljnjima, govori i kakav je naš odnos prema Bogu. Bog je prisutan tamo gdje sam darovao svoje vrijeme, gdje sam pomogao drugome i otvorio se za njega. Zaključio je fra Ante svoje razmišljanje rečenicom kako samo onaj tko je bio iskušan i patio, može razumjeti i biti osjetljiv na patnju drugoga. Na kraju euharistijskog slavlja fra Ante je blagoslovio sve predmete koji su vjernici ostavili ispred oltara, a župnik fra Boris Čarić zahvalio je na poseban način voditelju duhovne obnove fra Anti kao i mješovitom zboru i mladim sviračima pod vodstvom s. Nikoline Bilić, koji su svojim pjevanjem i sviranjem uveličali i učinili ljepšima sve te tri večeri duhovne obnove.

Tekst i snimka: www.franjevci-split.hr

ZAGREB:

XVII. REDOVITO GODIŠNJE ZAJEDNIČKO ZASJEDANJE HBK I BK BIH

Problem novog vala iseljavanja

Zajedničko godišnje zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, XVII. u nizu, održano je 26. siječnja 2015. u sjedištu HBK u Zagrebu. Na jednodnevnom zasjedanju, kojem su predsjedali nadbiskup zadarski mons. dr. Želimir Puljić, predsjednik HBK, i biskup banjolučki mons. dr. Franjo Komarica, predsjednik BK BiH, sudjelovali su svi članovi Biskupske konferencije BiH i svi članovi Hrvatske biskupske konferencije, osim jednoga koji je bio spriječen. Dijelu zasjedanja pridružio se i apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico koji je prenio blagoslov i pozdrave Svetog Oca.

Biskupi su upoznati i s aktualnim pitanjima hrvatske inozemne pastve. Trenutačno diljem svijeta ima 184 hrvatskih katoličkih župa i misija u kojima djeluje 195 svećenika, 49 časnih sestara i 46 pastoralnih suradnika. Promišljajući o izazovima pred kojima se nalazi hrvatska inozemna pastva, posebno je istaknut problem novog vala iseljavanja poglavito mladih obitelji i samaca. Naglašena je potreba ozbiljnog suočavanja s tim problemom na svim razinama te izražena zahvalnost svim koji djeluju u hrvatskoj inozemnoj pastvi za njegovanje vjerskog i nacionalnog identiteta te očuvanje obiteljskih vrijednosti među hrvatskim iseljenicima.

IKA

Napisala i priredila: Željka Čolić

Drage mlade čitateljice i čitatelji!

S novom godinom krećemo u nove izazove. Nadamo se vašem dobrom zdravlju i raspoloženju. Kako je Hrvatska 11. siječnja 2015. izabrala po prvi put ženu za predsjednicu, prilog smo posvetili Kolindi Grabar-Kitarović. I nadalje nam ostanite dobro i sve najbolje u 2015. godini!

Posloži slova, pa ćeš dobiti 5 mjesta povezanih s hrvatskom predsjednicom

ČEB

AWATTO

ELLESBRUX

WASHTONING

VAŽENE

Slika: wikipedia

Izgubljene riječi

Upiši riječi na odgovarajuće mjesto

putovati – radničkoj – političkih – razdoblju – predsjednica
– fakultetu – europskih – Beču – glavnog – mjesta – brata

Novoizabrana _____ Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović rođena je 29. travnja 1968. u Rijeci, a potječe iz _____ Lubarska na Grobinščini u blizini Rijeke. Odrasla je u _____ obitelji, kći je domaćice i mesara, a uz mlađeg _____ uživala u seoskoj prirodi. Radi školovanja je morala svaki dan _____ 15 km do riječkog Centra za kadrove i obrazovanje u kulturi, te je čak maturirala u SAD-u u srednjoj školi Los Alamos u Novom Meksiku. Diplomirala je 1993. na Filozofskom _____ Sveučilišta u Zagrebu, završila je i Diplomatsku akademiju u _____, a potom magistrirala iz područja međunarodnih odnosa na Fakultetu _____ znanosti u Zagrebu. Obnašala je razne savjetničke dužnosti, te postala 2003. ministrica _____ integracija, a 2005.–2008. ministrica vanjskih poslova RH. Veleposlanica RH u SAD-u je bila u _____ od 2008. do 2011. Kao prva žena uopće u povijesti NATO-a bila je od 2011. do 2014. pomoćnica _____ tajnika NATO-a za javnu diplomaciju. A, sad je i prva predsjednica Republike Hrvatske!

Pitalice? i?

1) Koje su ime roditelji najprije namjeravali dati Kolindi?

- a) Ksenija
- b) Kristina
- c) Karolina

2) S kojim se sportom često bavila u djetinjstvu?

- a) rukometom
- b) košarkom
- c) nogometom

3) U kojem gradu u SAD-u je maturirala?

- a) San Antonio
- b) Los Alamos
- c) San Diego

4) S kojeg je jezika prevela na hrvatski knjigu „Optuženik Heidegger“?

- a) španjolskog
- b) engleskog
- c) portugalskog

5) Kako se zovu djeca Kolinde i Jakova?

- a) Katarina i Luka
- b) Marina i Ivan
- c) Ivana i Filip

Znate li...

- da je Kolinda dobila ime po tadašnjem prepjevu pjesme „Kolinda“ – hita glazbenice Lucille Star, kojom se njena majka oduševila. Tu je pjesmu na hrvatskom jeziku pjevala Zdenka Vučković 1967. godine
- da je njen kućni ljubimac bilo janje, koje je spasila iz očeve klaonice, a ono se ponašalo kao pas
- da se kao dobitnica Fulbrightove stipendije usavršavala na Sveučilištu George Washington, a uz stipendiju Lukšić bila na Sveučilištu u Harvardu
- da govori engleski, španjolski i portugalski

Rješenja: 1a, 2c, 3b, 4c, 5a

Nasilje u ime vjere je grijeh i zločin

Svi smo mi stvorenja Božja i privremeni gosti, odnosno stranci, na ovoj zemlji.

U posljednje vrijeme dogodilo se nekoliko strahovitih zločina, koji su potresli cijeli svijet. U Pakistanu je ubijeno preko stotinu djece usred škole. U Siriji, Iraku, Libiji, gine svakodnevno na stotine ljudi. U Nigeriji je izvršen masakr na jednom cijelom gradiću, a moguće je da je stradalo preko tisuću ljudi, žena i djece. Usred Pariza, u filmski zreloj ali vojnički savršeno isplaniranoj komandoskoj akciji, na sastanku je pobijena cijela redakcija jednoga humorističkoga časopisa. Nasilja i napada nisu pošteđeni ni američki, kanadski niti europski gradovi...

Istodobno iz svih tih kriznih ratnih žarišta u europske zemlje pokušavaju stići stotine tisuća izbjeglica. Europski gradovi su se već navikli na neobičan način odijevanja i ponašanja azilantima, izbjeglicama, gostiju. Za sve njih Europa je je bila i ostala obećana zemlja, jer su im tu osigurana ponajprije ljudska prava, osobito socijalna i religiozna. Istodobno

U nekim američkim i europskim gradovima politika je na te prijetnje odgovorila sredstvima pravne države, a potom su na to reagirale radikalne nacionalističke stranke i pojedinci. U posljednje vrijeme šire se pravi pokreti protiv islamističkoga terorizma i navodnoga širenja islama. Većinu tih pokreta međutim obilježava ne samo strah od širenja islama i

likim osnivačima religija, nitko ne može toliko uvrijediti, da se zbog toga ubija, masakrira, terorizira... Istinsko tumačenje islama ne dopušta takvo što, premda u gotovo svim velikim religijama i njihovim knjigama, postoje naznake veličanja nasilja. Kao i uvijek, pa i sada, iza svega se zapravo krije politički odnosno ekonomski i osobni interes. Zbog novca i vlastita profita se zloupotrebljavaju istinske religiozne vrednote. Radikalne vođe šalju u smrt na tisuće uglavnom mladih ljudi obećavajući im bolji život na drugom svijetu odnosno u raju. Gledano ne samo ljudskim nego i vjerskim očima – takvoga raja za njih neće biti. Za zločine takve vrste potrebno je silno povjerenje u milosrdnoga Boga ali i beskrajno pokajanje, koji zločinci ne pokazuju. Veličanje zločina i zločinaca, poput njihovoga navodnoga uzdizanja na pijedestal mučeništva, još je veći zločin.

Istodobno se u ovom trenutku mora ponoviti da u suvremenim demo-

islamskoga terorizma nego i netolerancija pa i mržnja prema strancima, azilantima, izbjeglicama, pripadnicima druge vjere, nacije, kulture, druge boje kože...

Paljenje džamija u Švedskoj, neki pojedinačni napadi na islamske ustanove u drugim zemljama te masovne antiislamističke demonstracije u Njemačkoj, mnoge promatrače podsjećaju na jedno drugo vrijeme, na vrijeme zla prije i u vrijeme II. svjetskog rata. Teoretičari urote ionako tvrde da zapravo „treći“ svjetski rat odnosno sukob civilizacija ne samo da je već počeo nego da traje nekoliko desetljeća te da će obilježiti 21. stoljeće.

U toj zamršenoj i opasnoj situaciji važno je podsjetiti na nekoliko humanističkih ali i vjerskih, osobito kršćanskih vrednota.

Svi smo mi stvorenja Božja i privremeni gosti, odnosno stranci, na ovoj zemlji. Kao takvima svima nam je Bog darovao život, bez obzira na mjesto rođenja, boju kože, vjerski, kulturni ili nacionalni identitet. Život je svet u svakoj religiji, pa i u islamu. Grijeh je, što više zločin, ubijanje, mučenje i teror u ime Boga i u ime vjere. Tko god ovaj nazor drugačije tumači, lažno to čini. Boga, religiju, a kamoli čovjeka od krvi i mesa, pa makar se radilo i o ve-

Bog nam je darovao život, bez obzira na mjesto rođenja, boju kože, vjerski, kulturni ili nacionalni identitet. Život je svet u svakoj religiji, pa i u islamu. Grijeh je, što više zločin, ubijanje, mučenje i teror u ime Boga i u ime vjere. Tko god ovaj nazor drugačije tumači, lažno to čini.

Pravo na život, sloboda savjesti i govora i demokratski ustroj ne smiju doći u pitanje. Bog triju velikih monoteističkih religija poziva na mir, dobrotu, solidarnost, zajedništvo, ukratko – na ljubav.

je više nego upadljivo, iako to kadšto nije političko korektno reći, da iza svih rečenih nasilničkih napada, zločina, atentata, porobljavanja i prisiljavanja na promjenu vjere stoji – islamistički radikalizam ili ekstremizam. Mnoštvo je terorističkih skupina koje se diče takvim zločinima. U nekim od nabrojanih ali i drugih zemalja islamisti kontroliraju velika područja, koja nazivaju islamskom državom. U tim područjima uspostavljene su paradržavne institucije na osnovama rigidnoga šerijatskoga prava. Vodeće islamističke terorističke grupacije i pojedinci ne kriju više svoje ciljeve: osvajanje cijeloga svijeta, ako ne milom, a ono silom, te njegovo pokoravanje islamu...

kratskim i slobodarskim društvima ne smije biti mjesta rasizmu, antisemitizmu, nacionalizmu, svakoj vrsti diskriminacije, mržnji prema strancima i drugačijima te nasilju nad temeljnim ljudskim pravima. Pravo na život, sloboda savjesti i govora i demokratski ustroj ne smiju doći u pitanje. Bog triju velikih monoteističkih religija poziva na mir, dobrotu, solidarnost, zajedništvo, ukratko – na ljubav. Svaki zločin, u ime Boga i religije, protiv takvih vrednota vodi ravno – u pakao.

T. G.

IZ CRKVE U SVIJETU

Nastavak sa str. 4

prodaje kao robu; na Libiju — koju razdire dugi rat; na Srednjoafričku Republiku u kojoj ima puno sebičnih ljudi koji sprječavaju razvitak slobodnog društva i izgradnju budućnosti. Posebnu je zabrinutost Papa izrazio zbog Južnoga Sudana, zemalja Afričkog roga i Demokratske Republike Kongo, gdje neprestano raste broj civilnih žrtava među kojima su žene i djeca prisiljeni napustiti svoje domove i živjeti u krajnje teškim uvjetima.

Ne smije se zaboraviti niti ratove u kojima je „stravičan zločin“ – silovanje. To je strahovito teška povreda dostojanstva žene, koju se ne siluje samo tjelesno nego također u duši, s traumom koju je teško izbrisati i čije posljedice imaju i društveno obilježje. No, postoje i tihi, nevidljivi ratovi, kultura odbojavanja koju treba prepoznati i u odnosu prema bolesnicima, odbačenima poput gubavaca o kojima govori evanđelje. Među gubavcima našega doba žrtve su ebole – posebno u Liberiji. Sijera Leoneu i Gvi-

neji. Kulturom odbacivanja zahvaćeni su i izbjeglice i prognanici, a Papa je ponovno poručio: Sredozemno more ne smije postati groblje, a posebnu brigu zaslužuju napuštena djeca u Amerikama! Brigu treba voditi i o seliocima koje nitko ne prihvaća u novim zemljama, nitko im ne nudi posao, a oni ne znaju čak niti jezik.

U obitelji postoje „nevidljivi prognanici“

Osim selilaca, izbjeglica i prognanika, postoje mnogi „skriveni prognanici“ koji žive „u našim kućama i u našim obiteljima“, rekao je Papa: riječ je o starijim osobama, ali i mladima. Prve se smatra teretom, a druge se odbacuje kada im se ne nude konkretne mogućnosti za zapošljavanje da sami mogu stvoriti svoju budućnost, pri čemu se rad nerijetko pretvara u robovanje bez dostojanstva. Čovjek, a ne novac, mora biti u središtu.

I sama je obitelj često predmet odbacivanja zbog sve raširenije individualističke i sebične kulture koja dovodi do sve manjega broja rođanja.

ali i do zakonodavstva koje povla-
ćuje razne oblike suživota umjesto da
prikladno podupre obitelj za dobro
cijeloga društva. Mислеći na mlade,
podsjetio je na putovanje u Južnu
Koreju i sve pozvao da razmisle o na-
činima prenošenja vrijednota budućim
naraštajima, što će činiti i sam na pu-
tu u Šri Lanku i na Filipine.

Ipak: optimizam i nada!

Papa nije htio stati na tom pesimističnom pogledu na početku nove godine, pa je zahvalio Bogu na mnogim svijetlim trenucima, dijalogu i susretima koji su donijeli plodove mira. Rječitvo svjedočanstvo kulture susreta Papa je vidio u Albaniji, naciji prepunoj mladih koji su nada za budućnost i gdje mirno žive katolici, pravoslavni i muslimani. Mnoge pozitivne znakove Papa je vidio i u Turskoj koju je pohodio, a koja je povijesni most između istoka i zapada i u kojoj se vodi ekumenski i međuvjerski dijalog, kao i u Jordanu gdje je započeo hodočašće u Svetu Zemlju, te u Libanonu koji nadilazi aktualne političke poteškoće. **M. K.**

NAGRADNA KRIŽALKA

Gospa Lurdska

Rješenje poslati najkasnije do 29. veljače 2015.

[illegible]

SCHÖNSTATT

Sto godina Šenštatskog pokreta

Šenštatski međunarodni pokret slavio je 2014. 100 godina djelovanja. Utemeljen je 18. listopada 1914. Proslava se odvijala u nekoliko crkava u Schönstattu nedaleko Koblenza, a trajala je od 16.–19. listopada 2014. Središnja proslava bila je 18. kolovoza na prostoru zvanom Hodočasnička arena (Pilgerare-

se pridružio i autor ovog teksta, jedini hodočasnik iz Bosne i Hercegovine. Svi su se po dolasku u Njemačku smjestili kod šenštatskih sestara u Metternichu, tridesetak km udaljenom od Schönstattata. Ljudi su se na tom hodočašću natjecali u dobroti i ljubavi. Program se uz Hodočasničku arenu odvijao još u Crkvi klanjanja (Anbe-

dim pripadnicima Šenštatskog pokreta ovdje u areni i pred ekranima kod kuće. Vama posebno povjeravamo početak drugoga stoljeća. Preko vas Schönstatt ostaje mlad, svjež, suvremen i strastven. Vi sami, oče kardinala, uzeli ste već u ruke baklju izvornog ognja i pronijeli je kroz pola Europe. Kardinal Giovanni Lajola iz Vatikana, dobro poznaje Njemačku, budući da je od 1995. do 2003. bio apostolski nuncij u Saveznoj Republici Njemačkoj. Bio je tajnik za odnose s državama u Vatikanu", završio je p. Walter.

Riječ pozdrava također je uputila i predsjednica zemaljske vlade pokrajine Rheinland-Pfalz Malu Dreyer. „To što je s o. Kentenichom i njegovom vizijom o Crkvi budućnosti započelo, milijunima ljudi je na čitavom svijetu otvorilo nov put prema vjeri. Dana 18. listopada 1914. godine ovdje je u Valendaru-Schönstattu započeo jedan duhovni pokret, koji danas povezuje vjernike u više od 110 zemalja. Mala Marijina kapelica u Schönstattu postala je tako svjetski poznato hodočasničko mjesto i duhovno središte velikog crkvenog obnoviteljskog pokreta 20. stoljeća. Dojmljivo je vidjeti ove ljude danas ovdje iz čitavoga svijeta. Ovaj događaj postao je moguć, jer su ljudi kroz naraštaje bili spremni viziju o. Kentenicha ispunjavati životom", istaknula je Malu Dreyer.

Sve je bilo lijepo osmišljeno, tako da se na velikom platnu moglo pratiti događanja u cijelom Schönstattu. Kardinal Giovanni Lajola u propovijedi je istaknuo: „Promotrimo izvor. Na početku stoji vjera oca Kentenicha. Božja zapovijed Abrahamu, ocu vjere, vrijedi očito i za utemeljitelja Šenštatskog djela. Njemu je bila darovana živa vjera u Providnost. Gledao je život i svijet, svakodnevnicu i rat, sadašnjost i povijest u svjetlu Božjeg vodstva i u planu njegove mudrosti, dobrote i moći. Trka bakljonoša od 100 mladih iz Valle di Pompeji preko Rajne do Schönstattata podsjeća nas na Božji mig, koji je iskusio otac Kentenich da i ovdje sklopi Savez ljubavi s Majkom Gospodinovom. To se dogodilo molbom Mariji da se na ovom mjestu proslavi kao odgajateljica mladih i naroda Božjega. Neka šenštatska mladež i mladež cijele Crkve upali oganj za budućnost vjere!"

Ivan Ravlić, župnik u Pos. Mahali

Središnja proslava se odvijala na otvorenom

na) u Šenštatskoj dolini. Središnje euharistijsko slavlje u 16.30 sati predslavio je Giovanni kardinal Lajola, posebni izaslanik Svetoga oca Franje. S njime su koncelebrirala dvojica kardinala, oko 45 biskupa i nadbiskupa, a među njima na proslavu su došli i nuncij u Njemačkoj mons. Nikola Eterović i mons. dr. Đuro Hranić, nadbiskup dakovačko-osječki, te oko 450 svećenika i redovnika. Na sv. misi bilo je mnogo časnih sestara, među njima uglavnom najviše šenštatskih sestara i oko 13.000 vjernika, a kroz svetište u 5 dana proslave prošlo je oko 60.000 vjernika. Dobrim dijelom programa koordinirao je o. Heinrich Walter, predsjednik generalnog predsjedništva Međunarodnog šenštatskog pokreta. Na hodočašću su se okupili vjernici iz više od pedeset zemalja svijeta u kojima je i rasprostranjen Međunarodni šenštatski pokret. Širom svijeta nalazi se oko 200 šenštatskih svetišta-kapela.

Jednostavno, Duh Božji osjetio se na tom mjestu i u tom narodu. I iz R. Hrvatske stigao je jedan autobus od pedesetak putnika iz Đakova, kojemu

tungskirche), gdje je o. Kentenich završio svoj život 1968. godine nakon jutarnje sv. mise, i tu je pokopan, zatim u središnjem objektu Prasvetistu (Urheiligtum) na livadi. To Prasvetište je središnje mjesto hodočašća u Schönstattu. Zatim u Crkvi hodočasnička (Pilgerkirche), u kojoj je bio bogat program sa sv. misom 19. listopada, koju je predslavio jedan afrički biskup. Bila je to misa prvog internacionalnog susreta Šenštatskog pokreta žena i majki u Schönstattu. Tu su bila neka svjedočanstva žena iz svijeta kako žene kao žive pokaznice donose Krista ljudima. Zatim je program sa sv. misom bio 19. listopada u crkvi Visoke škole kod palatinaca koju je predslavio u 10.30 sati nadbiskup dr. Robert Zollitsch.

Prije glavne sv. mise, 18. listopada, pozdravnu riječ predsjedatelju euharistijskog slavlja kardinalu Giovanniju Lajoli uputio je o. Heinrich Walter riječima: „Draga šenštatska obitelji s mladim učenicima započeo je naš pokret prije 100 godina. Dok slavimo jubilej, mislimo prije svega na te mladiće. Srdačna dobrodošlica svim mla-

Loto brojevi

Galami Jure na ženu Anu: – Pa, dobro, gdje je ona prašina s televizora? Tamo sam ima zapisane neke važne brojeve!

Ženski izlazak

Muž pita ženu: – Gdje ti to izlaziš svaku večer.

- Na probe zbora, s prijateljicama.
- I što radite tamo?
- Ma ništa posebno. Pijuckamo, čavrljamo.
- Pa kad onda pjevate?
- Kad se vraćamo kući.

Kontrola

Ulazi kontrola u tramvaj.

- Dajte kartu.
- Nemam.
- Onda mi dajte Vašu osobnu.
- Je, pa da otvoriš firmu na moje ime...

Enter

Došao Štef na blagajnu i plaća s karticom.

Kaže mu blagajnica neka ukuca pin i enter.

Nato će Štef: – Znam koji mi je pin, ali ne znam koji mi je enter.

Kaj je preveć

Izlaze četiri Zagorca iz birtije pa kaže jedan od njih:

- Jožek, ti buš vozil jer si preveć pijan da bi mogel popevati z namil?!

Humor u blokadi

Kaže jedan poduzetnik drugome:

- Smijao bih se na svoj račun, ali mi je blokiran.

Sretna Nova godina!

Ulazi Ante u kafić i dere se:

- Sretna Nova godina!
- Ma, kakva Nova godina u veljači!
- Veljača?! Ubit će me žena – još se nikad nisam tako kasno vratio kući!

7 misli crkvenih otaca o braku i odgoju djece

1. Istinsko je bogatstvo i velika sreća kad muž i žena žive u slozi, sjedinjeni jedno s drugim kao jedno tijelo... Takvi supružnici, makar živjeli u siromaštvu i bili sasvim skromni, mogu biti sretniji od svih, jer se naslađuju istinskom srećom i uvijek žive spokojno.

(sv. Ivan Zlatousti)

2. Supružništvo i slaboga čini dvostruko jačim. Zajedničke brige supružnika olakšavaju im žalost, zajedničke radosti ushićuju oboje. Jednodušnim supružnicima je i bogatstvo ugodnije, a u neimaštini im je jednodušje ugodnije od bogatstva. Njima supružnički okovi služe kao izvor savršene mudrosti i želja, kao pečat toliko potrebne privrženosti.

(sv. Grgur Nazijanski)

3. Blažen je onaj koji bogu ugodno odgaja djecu.

(sv. Efreim Sirac)

4. Nebriga o djeci najveći je od svih grijeha i on dovodi do krajnjeg bezbožništva. Dobar odgoj ne sastoji se u dopuštanju porocima da se razviju, kako bi se onda trudili ukloniti ih. Potrebno je učiniti sve kako bi naša naraštava postala nepristupačnom za poroke. Nećemo se brinuti oko bogatstva koje bi ostavili djeci; poučavat ćemo ih vrlinama i tražiti za njih blagoslov Božji, jer upravo je to najveće, neizrecivo

blago i nepropadljivo bogatstvo koje svakim danom donosi sve više darova.

(sv. Ivan Zlatousti)

5. Dok se duša još može oblikovati, dok je meka i nježna toliko da, poput voska, lako prihvaća ono što se u nju utisne, potrebno je neodložno i od samoga početka poticati ju na dobro. Kad se javi razum i razbor počne djelovati, već će biti položeni osnovni temelji i prenijeti primjeri pobožnosti. Tada će razum nalogati samo ono što je korisno, a navika će olakšati uspjeh.

(sv. Bazilije Veliki)

6. Radanje nikoga neće učiniti ocem; to može jedino dobra pouka; nošenje u utrobi ne čini majkom, već dobar odgoj. Ako djeca koju si porodio dobiju od tebe potrebne pouke i tvojim trudom budu odgajana u vrlinama, onda će to biti temelj i početak tvoga spasenja. Tako ćeš, osim nagrade za vlastita dobra djela, dobiti i veliku nagradu za njihov odgoj o pouku.

(sv. Ivan Zlatousti)

7. Ako se dobre pouke utiskuju u dušu dok je još nježna, nitko ih neće moći izbrisati kada postanu kao otisci tvrđi, upravo kao vosak.

(sv. Ivan Zlatousti)

Bitno.net

Hladetina

Sastojci za 6-8 osoba: 5 komada svinjskih nožica; 750 g svinjske glave i kožica; 80 g mrkve; 40 g peršinova korijena; 50 g luka; 10 zrna papra; 3 lovorova lista; 3 l vode; 50 ml octa; 1 žlica Vegete.

Priprema: Nogice, svinjsku glavu i kožicu dobro ostružite i operite (nogice prethodno zasijecite). Mrkvu, peršin i luk očistite, operite i narežite na kolutiće. U veću posudu nalijte hladnu vodu i stavite odmah meso, sol, papar u zrnu, lovor, Vegetu i ocat te kuhajte oko 3 sata na umjerenoj vatri. Povrće dodajte kad je meso napola mekano. Kad je meso kuhano, izvadite ga iz vode, odvojite od kosti pa izrežite na manje komade. Vodu zatim procijedite, ostavite da se malo ohladi pa oberite masnoću s površine. Narezano meso složite u plitku posudu, povrće rasporedite između i zalijte mlakom juhom u kojoj se kuhalo meso. Sve ostavite na hladnom mjestu dok se tekućina ne stisne.

Posluživanje: Hladetinu narežite na kocke, prelijte uljem, octom i popaprite te poslužite s listićima luka.

Savjet: Ako želite hladetinu s manje mesa ili povrtnu hladetinu, možete upotrijebiti želatinu u listićima ili prahu.

www.vegeta.hr

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

B	A	L	T	A	Z	A	R	□	P	O	N	A	D		
G	L	A	V	N	I	Č	A	R	□	D	I	N	A		
□	P	R	S	A	T	□	N	A	M	O	T	A	K		
G	I	□	□	T	A	R	A	C	E	R	□	M	A		
A	N	O	D	E	□	P	R	E	L	A	Z	A	K		
Š	I	R	O	M	□	□	□	□	K	□	A	R	O		
P	S	I	K	A	□	□	□	□	I	O	N	I	□		
A	T	O	S	□	□	□	□	□	O	D	A	J	A		
R	I	N	A	T	□	□	□	□	□	□	R	A	T	A	R

Nagrađeni: N. Sarić, Lindlar; Tolić, Rüsselsheim

NAŠE ZAJEDNICE

OSIJEK

Franjevac kapucin Ivica Petanjak imenovan krčkim biskupom

Papa Franjo prihvatio je odreknuće od službe mons. Valtera Župana, dosadašnjega krčkoga biskupa, u skladu s odredbom kanona 401 čl. 1 Zakonika kanonskoga prava, te je za novoga krčkoga biskupa imenovao fra Ivicu Petanjka, franjevca kapucina, dosadašnjega gvardijana u Osijeku, objavio je u subotu 24. siječnja u podne apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico, priopćio je Tiskovni ured Hrvatske biskupske konferencije. Vijest o imenovanju objavljena je istodobno u Vatikanu. Fra Ivica Petanjak rođen je 29. kolovoza 1963. u Đakovu, Đakovačko-osječka nadbiskupija, u katoličkoj vjerničkoj obitelji u župi sv. Mihaela u Drenju. Srednju školu pohađao je u Osijeku (1978.–1982.), a potom je stupio u kapucinski novicijat u Karlobagu. U međuvremenu odlazi na od-

služenje vojnog roka i po povratku dovršava novicijat i polaže privremene zavjete 4. studenoga 1984. Iste godine započinje studij teologije na KBF-u u Zagrebu.

Doživotne zavjete položio je u Franjevačkom redu manje braće kapucina 4. listopada 1988., a za svećenika je zaređen 24. lipnja 1990. u Zagrebu. Nakon ređenja bio je zamjenik odgojitelja i prefekt sjemeništaraca u Varaždinu (1990.–1991.) te župni vikar i bolnički kapelan u Splitu (1991.–1995.). Na Papinskom sveučilištu Gregoriana studirao je crkvenu povijest (1995.–2002.) i godine 2002. obranio doktorsku radnju „Michelangelo Bosdari da Ragusa OFM-Cap., Predicator, diplomatico, uomo di governo e guida spirituale (1653.–1729.)“ („Mihael Božidarević iz Dubrovnika, OFM-Cap. Propovjednik,

Dr. fra Ivica Petanjak, novi krčki biskup

diplomat, čovjek uprave i duhovni vođa (1653.–1729.)“).

Od 2002. do 2005. služio je kao magistar bogoslova u Zagrebu. Službu provincijalnog ministra Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića obnašao je od 2005. do 2011. Služio je zatim kao župnik župe Gospe Lurdske u Rijeci i odgojitelj postulanata (2011.–2014.), te od kolovoza 2014. kao gvardijan u Osijeku i provincijalni definitor.

Novom krčkom biskupu čestitku je uputio i delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina.

Tekst i snimka: IKA

FRANKFURT AM MAIN

Vodič – adresar hrvatskih katoličkih misija za 2015./2016.

Uprodaji je novi Vodič za 2015./2016. – adresar hrvatskih katoličkih misija, zajednica i župa i socijalnih ureda u svijetu te drugih ustanova. Vodič je objavljen u izdanju Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Na omotnici su dubrovačka katedrala Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo (Velika Gospa) građena 1672.–1713. u stilu rimskog baroka, a posvećena je 1832. godine, te hrvatski biser – grad Dubrovnik. Predgovor novom Vodiču napisao je predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za hrvatsku inozemnu pastvu mons. dr. Pero Sudar u kojem ističe: „Nismo se koristili ni pune tri godine s dosadašnjim, a Hrvatski dušobrižnički ured u Njemačkoj nudi nam novo izdanje Vodiča! To je samo potvrda da hrvatska crkvena dijaspora živi, unatoč svim teškoćama. Nai-

me, personalne promjene u našim župama i misijama očituju njihovu vitalnost i potvrđuju stalnu mijenu ljudskih života, ali i zauzetost i skrb domovinske Crkve. Vodič je bio i ostao potreba i potvrda zajedništva hrvatske inozemne pastve, ali i svojevršno svjedočanstvo njezine neraskidive povezanosti s Crkvom u domovini. Zbog te njegove dvostruke uloge, Vodič nam je važan i njime se valja plodno služiti. Naime, čvrsto sam uvjeren da i samo saznanje gdje sve u svijetu djeluju hrvatske katoličke župe i misije, na što nas Vodič vrlo pregledno podsjeća, pomaže da u teškoća-

ma i kušnjama ne klonemo duhom. Mi Hrvati smo mali narod s razmjerno velikom i, Bogu hvala, jakom i crkveno dobro organiziranom dijasporom. Šaljući svećenike, redovnice i pastoralne suradnike laike za svojom dijasporom, domovinska Crkva nastavlja očitovati svijest o važnosti te dijaspo-

re. I Vodič je vrijedno i važno pomagalo očuvanja i rasta naše duhovne snage i svijesti o crkvenoj i narodnoj pripadnosti. Stoga, u ime svih koji će se Vodičem služiti, od srca zahvaljujem delegatu vlč. Ivici Komadini i njegovim suradnicama i suradnicima za trud oko prikupljanja podataka i tiskanja Vodiča. A sve vas, poštovani i dragi svećenici, časne sestre i pastoralni djelatnici u našim župama i misijama, potičem da te oaze našega crkvenog i narodnog izvandomovništva ljubomorno čuvamo. Ne dopustimo da nam nitko ne nametne dvojbu o neprocjenjivoj vrijednosti hrvatske inozemne pastve! Naprotiv, neka nam međusobna povezanost i zajedništvo, čemu će i Vodič pridonijeti, pomogne očuvati ovo duhovno blago Crkve i naroda! Molim dobroga Boga da obiljem svoga blagoslova obasiplje živote i svojom pomoći prati djelovanje svih djelatnika hrvatske inozemne pastve!“

Daljnje obavijesti i nadudžbe na: Hrvatski dušobrižnički ured, An den Drei Steinen 42d, 60435 Frankfurt am Main; tel. 0049 (0)69 9540480; fax. 0049 (0)69 95404824; E-mail: delegatur@kroatenseelsorge.de; Cijena: 6 eura.

A. Polegubić

Molitva

Isuse, Marijo i Josipe,
u vama gledamo
sjaj prave ljubavi,
vama se s pouzdanjem obraćamo.

Sveta nazaretska obitelji,
učini i od naših obitelji
mjesto zajedništva i ognjišta molitve,
istinske škole evanđelja
i male domaće Crkve.

Sveta nazaretska obitelji,
neka nikada više u obiteljima ne bude
nasilja, odbacivanja i podjela:
neka svaki onaj koji je ranjen ili sablažnjen
ubrzao osjeti utjehu i ozdravlje.

Sveta nazaretska obitelji,
daj da naredna Biskupska sinoda
kao i Drugi nacionalni susret
hrvatskih katoličkih obitelji,
ponovno probudi u svima svijest
o svetom i nepovredivom karakteru obitelji,
njezinoj ljepoti u Božjoj namisli.

Isuse, Marijo i Josipe,
čujte i uslišite našu molbu.

*Prema molitvi pape Eranja
Izrečenoj na blagdan Svete obitelji,
29. prosinca 2013.*

DRUGI NACIONALNI SUSRET HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI
Rijeka - Tisat, 19. travnja 2015.

Glavne točke hoda prema Susretu

NEDJELJA, 28. PROSINCA 2014.
Proslava blagdana Svete obitelji

NEDJELJA, 1. VELJAČE 2015.
Obilježavanje Dana života
Prijenos Zaveljne spomen-svjedice
hrvatskih katoličkih obitelji u riječku katedralu

SUBOTA, 18. TRAVNJA 2015.
Večernji program u Trsatском svetišću

Program Susreta

NEDJELJA, 19. TRAVNJA 2015.
10.00 • Početak programa
12.00 • Euharistijsko slavlje
14.00 • Glazbeni program (festival života)

INFORMACIJE

e-pošta: info@susretobitelji.hr
www.susretobitelji.hr

Tel.: +385 (0)51 581 214 (Ured za obitelj, Rijeka nadbiskupije)
Tel.: +385 (0)1 5635 034 (Ured HKB za život i obitelj)

PRILAŽE

Obitelji se prijavljuju župniku, a župnici ukupni broj prijavljenih
osoba (odraslih i djece) javljaju nadbiskupskom povjereniku za
pastoral braka i obitelji najkasnije do 10. travnja 2015.

Drugi nacionalni susret
hrvatskih katoličkih obitelji

Obitelji
Nositeljica života,
nada i budućnost Hrvatske

Rijeka - Tisat • nedjelja, 19. travnja 2015.